

தென் மொழி

செயலலிதாவே! செயலலிதாவே!

செயலலி தாவே! செயலலி தாவே!
உய்யவந்த தமிழினத்தை உய்யாது தடுத்து,
நையவைத்து நானும் நன்கு நலியவைத்துப்
பைய அழித்துவரும் பழிசேர்செய லலிதாவே!

மேல்மேலும் பார்ப்பனர்க்கும் வடவர்க்கும் செல்வர்க்கும்,
கால்மேலும் கைமேலும் வந்துவிழும் கயவர்க்கும்
ஆக்கம் பலசெய்தே அற்றைத் தமிழினத்தைத்
தாக்கமுறச் செய்யும் தருக்குடைய ஆரியையே!

எத்தனைதான் கூறிடினும் எவரெடுத்து விளக்கிடினும்
மொத்தையுன் உடலுக்கு என் முனையும் உறைக்காது!
தானே தருக்கித் தலைவீங்கிப் போகின்றாய்!
ஆனை உடம்பை அலட்டிக்கொள் ளாமலே
ஊரூராய் வலம்வந்தே ஒன்றும் அறியாத—
கூறில்லா—மக்களையே ஏய்த்துக் குவிக்கின்றாய்!

வெட்கம் துளியுமின்றி வீதியெல்லாம் வெட்டுருவம்
மட்குதிரை நிற்பதுபோல் மலையுமரம் நிறுத்துகிராய்!
சூடு சுரணையில்லை; சொல்வதிலும் உண்மையில்லை!
ஆடல் மகளே! உன் அழிம்புகட்கும் எல்லையில்லை!
அரசியல் பிழைத்தவரை அறங்கொல்லும் என்பார்கள்!
முரசு கிழியும் உன்றன் முழக்கமென்று நிற்குமோ?
அன்றே, இத் தமிழினமும் அழகுத் தமிழ்நாடும்
நின்று உயிர் பிழைக்குமென நெஞ்சார நினைப்பாயே!

ஆசிரியர்

யெருஞ்சித்திரை

சுவடி : 26
ஓலை : 8

விலை:
உருபா: 2-00

நமக்கு வந்த மடல்கள்.

O; 1499 : பாவலரேறு அய்யா அவர்களுக்குப் பணிவன்-புடன் வணக்கம் பல. சுவடி 26-ஓலை 7இல் 'திருக்குறள் மெய்ப்பொருள் உரைச் சுருக்கம்' பற்றிய செய்தி கண்டு உவகையுற்றேன்; ஆழ்ந்தகண்டு, ஆன்றவிந்தடங்கிய தங்கள் நுண்மாண் நுழைபுலத்தில் இருந்து தமிழரின் பெருவைப்பாக வெளிவரவிடுக்கும் "மெய்ப்பொருள் உரை" மிக மிக இன்றியமையாத ஒன்றாகும்; அறிவிப்பு என்று நிறைவேறுமோ என ஏங்கிய என்-போன்ற தமிழ் உள்ளங்களுக்கு இவ்வறிவிப்பு—"யாப்பினுள் அட்டிய நீர்," ஆகும்! தனித்தமிழில், தமிழ் மரபு ஒளிர, வேற்றவர் நெறிகலந்த வெற்றுரைகள், வேற்று வீழ், தமிழ் மறைக்கு "இதுவே தக்க உரை" என உலகம் போற்றத் தங்களின் மணிவிழாவன்று வெளிவருவது மேலும் மகிழ்வுட்டுவதாகும்; உரைச் சுருக்கத்துடன் அமையாது, பின்னர் தங்கள் நெடுநாள் விழைவின்படி, உரை விரிவும் வேண்டுகிறேன்; தமிழ் நிலமே வேண்டுமே! மகிழ்வுடன் எனது முன்தொகையை அனுப்புகிறேன்; தங்கள் பேரன்புள்ள —சி. இறையரசன், சின்னதாராபுரம்!

O; 1500: பேரன்புப் பெருந்தகை மேதகு பாவலரேறு அய்யா அவர்கட்குப் பணிவான வணக்கங்கள் பல. 'தென்மொழியில் குறளுக்கு மெய்ப்பொருளுரை வெளியிட இருப்பதாக அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தீர்கள்; களிமகிழ் வெய்தினேன், தென்மொழித் தோழர்களின் நெடுநாளைய அவா நிறைவேறுகிறது; அன்பன், புலவர்; தி.மு; அரசமாணிக்கம், ஈரோடு.11

O; 1501 ;

அரிமாவே! அடலேறே! அன்புள் ளம்மே!

அறியார்க்கும் : தென்மொழி'யால் அறிய வைத்தே நரிபோலும் நாவரையே நடுங்கச் செய்யும்

நல்லறிவுப் பாக்களையே நலமாய்த் தந்தே

பெரியாரின் தன்மானம் பேணி நிற்கும்

பெருஞ்சித்தர்ப் பேரறிவே! பாவல ரேறே! .

நெறிமுறையை நெடுநாளாய் நிலைக்கச் செய்யும்

நெஞ்சுடையீர்! நெடுங்காலம் வாழ்க நன்றே!

அறுபதாம் பிறந்தநாளை அழகாய்க் காணும்

அய்யாவே! அருந்தமிழே! அருளுள் ளம்மே!

வெறுக்கின்ற நெஞ்சமுடை பார்ப்பு தன்னை

வெந்தொழியப் பாவடிக்கும் பாவல ரேறே!

தறுதலையாய்த் தருக்குடனே தமிழர் வாழ்வைத்

தரைமட்டம் ஆக்கவெண்ணும் தரங்கெட்டோரை

விறுவிறுப்பாய்ப் பாட்டுமுதி வீழ்ச் செய்யும்

வியனறிவே! விண்ணேறே! வாழ்க நன்றே!

—வே; எழிலன். கீழ் வேளூர்;

O; 1502: மதிப்பிற்குரிய தமிழாசான் ஐயா! தங்களின் உணர்ச்சிமிக்க எழுத்துகளின் உண்மையினாலும், கருத்தினாலும், வீரத்தினாலும், புறம் காட்டாது எந்நிலை வந்தாலும் மறத்தமிழர் பண்போடு நடைபோடும் உங்களின் தமிழ் தொண்டுக்குத் தனை இழந்த பாண்டியராசன் . எழுதிவது;

“கெடுகவதில்லை பிற்பாடல்! அவர்செய் கேட்டனுக்கு
அஞ்சுவதில்லை; மொழியையும் நாட்டையும் ஆளும்
துஞ்சுவதில்லை;” எனவே தமிழர் தோளெழுந்தால்
சஞ்சுவதில்லை உலகில் எவரும் எதிர்ப்பின்றே

[மறுவாசம் தி. சி. 1990 (1959)]

தென்மொழி

மொழி-இனம்-நாடு.

நம் மூக்க, நோக்கம், கொள்கை, முயற்சி!

இந்தியா ஒன்றாக இருக்கும் வரை இந்த மதம் இருக்கும்.
இது மதம் இருக்கும் வரை தமிழர்களும் இந்துவாகவே இருக்க
வேண்டும். தமிழர்கள் இந்துவாக இருக்கும்வரை மதப் பூசை
களும் குலக் கொடுமைகளும் அவர்களை விட்டு விலகவே முடியாது.
மதப் பூசைகளும் குலக் கொடுமைகளும் அவர்களை விட்டு
விலகாதவரை, ஆரியப் பார்ப்பனரின் வஞ்சகத்திற்குள்ளும்
மேலானுமையினின்றும் தமிழன் விளவே முடியாது. அத்தகைய
பார்ப்பனியப் சிடிப்புகளிலிருந்து தமிழன் விளாதவரை, தமிழ்
மொழி தூய்மையுடையது; தமிழினம் தலைதாக்காதது; தமிழ்நாடு தன்
விநாயக அடைய முடியாது. எனவே, இந்து மதத்தினின்றும்,
மதப்பூசைகளினின்றும், ஆரியப் பார்ப்பனியத்தினின்றும் விடு
பட வேண்டுமானால், நாம் இந்திய அரசியல் சிடிப்பினின்றும்
விடுபட்டோமாகல் வேண்டும். ஆகவே, தமிழக விடுதலை தாள்
தம் முழுமூக்க, நோக்கம், கொள்கை, முயற்சி என்று தமிழர்
ஒவ்வொருவரும் உணர்ந்தல் வேண்டும்.

பொறுப்பாசிரியர்: பெருஞ்சித்திரனார். (தொலைபேசி: 847829)

[சுவடி: 26] தி.பி. 2020 — மடங்கல் (ஆகத்-செப் 92) (ஒலை: 8)

தமிழறிஞர்களின் தமிழ்ப்பணி-9

சொல்லாய்வறிஞர், செஞ்சொற் கதிர-
வன் ப. அருளி அவர்களின் தூய தமிழ்
அகர முதலிப் பணியும், கலைச் சொல் அகர
முதலிப் பணியும், கலைச் சொல்லாக்க அகர
முதலிப் பணியும் ஏதோ, ஏனோ தானே
பணிகள் அல்ல. தமிழகத்தில் இப்பொழு-
துள்ள வேறு எந்தப் பேராசிரியராலும்,
தமிழறிஞராலும் செய்ய இயலாத அருஞ்-
செயல்களாகும். பிறர் எவரையும்

குறைத்து மதிப்பிட்டுக் கூறுவதோ, அருளி, அவர்களை உயர்த்து
மதிப்புறக் கூறுவதோ அன்று, இது, நம் அருந் தாய் மொழிக்கு
இது போலும் ஓர் ஆக்கம் இதுவரை நேர்ந்ததில்லை யாகலானும்,
இது நேர்ந்து நம் தமிழ்மொழியின் பெருமைக்கும் அருமைக்கும்
ஆற்றலுக்கும் கட்டியங் கூறி நிற்க வேண்டும் என்னும் வேணவா-
வினாலுமே இவ்வாறு கூறவேண்டியுள்ளது.

நம் மொழியியலறிஞர் அருளி அவர்கள் செய்து கொண்டி-
ருக்கும் இவ்வகர முதலிப் பணிகளைப் பற்றி ஓரளவேனும் அறிந்து

கொள்ள விரும்புவோர், அண்மையில் தம் அரும்பெரும் முயற்சியால் அவர் வெளிக் கொணர்ந்திருக்கும் 'அயற் சொல் அகராதி' என்னும் ஓர் அரிய பிறமொழிச் சொல்—தமிழ் அகர முதலியையேனும் ஒருமுறை பாரிவையிடுவது நல்லது. அஃது அவர் மொழியியல் ஆய்வறிவை நன்கு விளங்கிக் கொள்வதற்கு உதவுவதாகும்.

இவ் வயற்சொல் அகராதி நூல் வெளிவருவதற்கு முன்னோடியாக விருந்தது இவர் 1983-இல் வெளிப்படுத்தியிருந்த 'இவை தமிழல்ல' என்னும் சிறிய ஆனால் சீரிய ஓர் அயற்சொல் அகர முதலி நூலாகும். ஏறத்தாழ 120 பக்க அடங்கலில் வெளிவந்திருந்த அந்நூலில் 2060 அயற் சொற்களும் அவற்றுக்குரிய தமிழ்ச் சொற்களுமே குறிக்கப் பெற்றிருந்தன.

ஆனால், 1991-இல் வெளிவந்துள்ள 'அயற்சொல் அகராதி' என்னும் தலைப்பிட்ட இந்நூலில், ஏறத்தாழ 13,000 (பதின் மூவாயிரம்) அயல்மொழிச் சொற்களும் அவற்றுக்குரிய அழகு தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு அல்லது வழக்கியல் சொற்களும் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. ஏறத்தாழ ஆறுமடங்கு விரிவு பெற்றுள்ள இவ்வரிய ஆய்வு நூல் தொகுப்பை ஏற்கனவே உள்ள தம் மலை போன்ற-மலைக்கும் பணிகளுக்கிடையில் ஆக்கிப் படைத்துள்ள அருளியார் அவர்களின் பெரும்பணி, 'பெருமையுடையவர் ஆற்றுவார் ஆற்றின் அருமை உடைய செயல்' என்னும் திருக்குறள்(975)வகுத்த இலக்கணத்திற்கே இலக்கியமாக நிற்பதாகும்.

தமிழ்மொழி வரலாற்றிலேயே, மறைமலையடிகளார் காலத்தில் ஏற்பட்ட, பிறமொழிச் சொற்களைக் களைந்து தனித் தமிழ்க்கு ஆக்கந்தேடும் முயற்சியின் பின், 1937-இல் அவரின் அருமை மகளார் திருவாட்டி நீலாம்பிகை அம்மையாரால், உருவாக்கப் பெற்று, வெளிவந்த 'வடசொற்றமிழ் அகரவரிசை' நூலுக்கு 54 ஆண்டுகள் நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் வெளிவந்த அருளியார் அவர்களின் அயற்சொல் அகராதி, அளவிலும் பயனிலும் அதன் தன்மையிலும் மிகப் பெரியதும் பெருமை வாய்ந்ததுமாகும். நீலாம்பிகையாரின் 'அகரவரிசை' நூலைப் போல் ஏறத்தாழ, இரண்டரை மடங்கு பெரியதாகும் அருளியார் அவர்களின் 'அயற்சொல் அகராதி!'

நீலாம்பிகையாரின் 'வடசொற்றமிழ் அகரவரிசை' ஏறத்தாழ 5500 சொற்களைக் கொண்டதாகும். அருளியாரின் அயற் சொல் அகராதியோ 13,000 சொற்களைக் கொண்டது.

மேலும், நீலாம்பிகையாரின் 'வடசொற்றமிழ் அகரவரிசை' நூலை, யாழ்ப்பாணம் ஞானப்பிரகாசர் அவர்களும், மறைமலையடிகளாரும் மேற்பாரிவையிட்டுள்ளனர். இருப்பினும் அதில் பன்னூற்றுக் கணக்கான தூய தமிழ்ச் சொற்களும், நூற்றுக் கணக்கான சமசுகிருதம் அல்லாத அயல்மொழிச் சொற்களும், வடசொற்கள்- சமசுகிருதச் சொற்கள் எனவே குறிக்கப்பெற்று.

அவற்றுக்குத் தமிழில் பொருள் கூறப் பெற்றுள்ளது. 'அயற் சொல் அகராதி' தொகுப்பது அத்துணை எளிதன்று. பிறமொழிகளின் இலக்கிய, இலக்கண, மொழியியல், சொல்லியல் அறிவு ஐயந்திரிபற விளங்கியிருந்தால் மட்டுமே இப்பணியில் ஒருவர் துணிந்து ஈடுபடுதல் இயலும். அதுவும் அதற்கேற்ற மனவூக்கமும் உடல் உழைப்பும், நடுநிலையும், மாற்றார்க்கும் பாரிப்பனிய அடிமையரசுக்கும் தலைவணங்காத் துணிவும் மிகுதியும் தேவையாகும். இவ்வகையில் பாரிப்பணப் பேராசிரியர்கள், அவர்களுக்கு வாலும், காலும், கையும் பிடித்து வயிறு நிரப்பும் வையாபுரி, தெ. பொ. மீ, போலும் வீடணப் பிரகலாதப் பேராசிரியர்கள் என்ன சொல்வாரிகளோ, என்ன செய்வாரிகளோ என்னும் அச்சமற்ற தன்மையும், அவ்வாறு அவர்கள் இடையூறு செய்தால், தங்கள் தன்மானத்தையும், தமிழ்மானத்தையும் தம்மையும் காத்துக் கொள்ளும் தறுகணைமையும் அவர்களுக்குக் கட்டாயம் இருத்தல் வேண்டும்.

இனி, நீலாம்பிகையாரி 'வடசொற்றமிழ் அகர வரிசை' தி தொகுப்பிற்கும், 'அருளியாரின்' 'அயற்சொல் அகராதி' தி தொகுப்பிற்கும் உள்ள சில முகாமையான வேறுபாடுகளைக் கவனிப்போம்:

1: நீலாம்பிகையாரதில், தமிழில் கலந்துள்ள நூற்றுக்கணக்கான வடமொழிச் சொற்கள் விடுபெற்றுள்ளன. அயன்மொழிச் சொற்களோ அவற்றினும் மிகுதி.

(எ-டு) அக்கப்போர், அக்கார வடிசில், அக்னி மூலை, அகரு, அங்கவஸ்திரம், அங்கத்தினன், அசிங்கம், அசோகன், ஆக்குரோஷம், ஆகர்ஷித்தல், ஆசு, ஆகுசம், இடாகினி, இந்திரபுஷ்பம் இலம்பகம் முதலியன.

2: அம்மையாரின் 'வடசொற்றமிழ் அகர வரிசை'யில் நூற்றுக்கணக்கான தூய தமிழ்ச் சொற்கள் வடசொற்களாகக் காட்டப்பெற்றுள்ளன.

(எ-டு) அகம், அகராதி, அக்கணம், அண்டம், அண்ட பிண்டம், அதிகம், அதிகாரம், அதிகாரி, அதிகாலை, அமலம், அமரர், அமங்கலம், அமுது, அரத்தம், அரம்பை, அரவம், அரி, அரன், அருச்சகன், அருச்சனை, அருணம், அருணன், அவகாலம், அவகுணம், அவம், அவமானம், அவலம், அவி, ஆகம், ஆசை, ஆதரவு, ஆதி, ஆதிகாலம், ஆதிகாணம், ஆதிபகவன், ஆதிமூலம், இமயம், இமையம், இராகு, இராகுகாலம், இலவயம், உச்சம், உச்சி, உத்தரவு, ஏதம், ஐம்பூதம்.

கடகம், கடம், கடம்பன், கடமுனி, கடாரம், கடிசாரம், கடிகை, கடினம், கடு, கணம், கணபதி, கணி, கணிகை, கணிசம், கணிதம், கணிதர், கண்டம், கண்டனம், கண்டி, கண்டிகை, கண்டிதம், கண்டித்தல், கதம், கதம்பம், கதலி, கதாமஞ்சரி, கதி, கந்தமூலம், கந்தருவம், கந்தன், கருமம், கன்னிகை, கவடம்,

ஊப்பம், கயம், கரகம், கரடகன், காழுகன், கரிமுகன், கரா, கருடன், கருப்பம், கலம்பகம், கலைச்சாலை, கலாவம், கலி, கலிக்-கம், கலியாணம், கவயம்(கவசம்), கவமை, கனம், காந்தம், காமம், காமியம், காரகன், காலச்சக்கரம், காலசந்தி, கால வேகம், காளம், காளமேகம், குடதிசை, குடகன், குடில், குணக்கு, குணதிசை, குணம், குதம், குமரன், குமரி, குமுதம், கும்பம், குரு, குருபத்தி, குருபத்தினி, குருபூசை, குருமூலம், குளிகை, குன்மம், கூவம், கேது, கோட்டி, கோவம், கோபுரம், கோயிலன், கோவன்.

சக்கரம், சங்கு, சதுரம், சதுராட்டம், சந்தி, சந்து, சந்தகம்- (சேமியா), சவை(சபை), சாவித்தல்(சாபித்தல்), சாவம் (சாபம்), சமம், சமயம், சமரி, சரம், சலம், சாதி (கூட்டம்), சாந்தம் (சந்தனம்), சாமம் (யாமம்) சித்திரம், சித்து, சித்தம், சிந்தனை, சிந்தி, சிவம், சிற்பம், சுரம், சுரங்கம், சூரன், சேமம், சூரயம், நேயம், தடாகம், தக்கணம், தண்டம், தண்டனை, தனயன், தனயை, தந்திரம், தரம், தருக்கம், தருக்கவுரை, தருமம் (கொடை), தலம், தாகம், தானம், திடம், தீவம் (தீபம்) தூரம், தூது, தூதன், தேசம், தேவன், தேவி, நகரம், நடனம், நரன், நாகம், நாயகன், நாயகி, நித்திலம்; நாயம் (சூரயம்), படம், பதம், பதவி, பதாகை, பதி (ஊரி), பத்தன், பத்தி, பாதம், பரமன், பரமம், பரம், பரம்பொருள், பரன், பரிமாணம், பருவம், பலி, பலிபீடம், பாகம், பாசம், பாதபீடம், பாதபூசை, பாதை—முதலிய பன்னூறு சொற்கள்.

3. இனி, நீலாம்பிகையார் தம் நூலில் பல அயன்மொழிச் சொற்களைக் காட்டியுள்ளார். ஆனால் அச்சொற்களுக்கான அயன்மொழிகள் பிழைபடச் சுட்டப் பெற்றுள்ளன.

எடுத்துக் காட்டுக்கு ஒரு சில:

சொற்கள்	அவர் காட்டியுள்ள அயன் மொழிகள்	ஆனால் அவற்றின் உண்மை மொழிகள்
அசல்	இந்துஸ்தானி	உருது
அலமாரி	அரபி	உருது
குல்லா	இந்துஸ்தானி	உருது
லகான்	"	பாரசீகம்
அமல்	"	உருது
ஆயத்தம்	"	உருது
ரஸ்தானி	இந்தி	சமசுக்கிருதம்
ரவிக்ளை	தெலுங்கு	"
ராவுத்தரி	இந்துஸ்தானி	உருது
கிஸ்தி	"	பாரசீகம்
கித்தான்	அரபி	உருது

குஷால்	இந்துஸ்தானி	உருது?
குசினி	போர்த்துகீசியம்	பிரெஞ்சு
கைலாகு	இந்துஸ்தானி	தமிழ் + உருது
ஜஸ்தி	"	உருது:
ஜமக்காளம்	"	பாரசீகம்
ஜாஸ்தி	அரபி	தெலுங்கு
தமாஷ்	இந்துஸ்தானி	உருது:
தபால்	"	உருது:
துப்பட்டா	"	இந்தி:
நபர்	அரபி	உருது:
படுதா	இந்துஸ்தானி	உருது:
மகசூல்	"	அரபி:
மாலுமி:	உருது.	பாரசீகம்.

4. அடுத்து, தமிழில் அறக்கலந்து வழங்கும் பல அயன்-மொழிச் சொற்கள், அம்மையாரின் நூலுள் காட்டப் பெறவில்லை. இதனால் அதன் பணியில் அது நிறைவுடையதென்று சொல்லுதற்கியலாது.

சில எடுத்துக் காட்டுகள் :-

அக்குசு (உருது), அங்கவஸ்திரம் (சமசு), அசிசா (உருது), அசிங்கம் (சமசு), அட்டவணை (மராத்தி), அட்டாணை (சமசு), அதாலத்து (உருது)—முதலியன;

இந்த வகையில், இவ்விடத்தில் நாம் இன்னொரு உண்மையை யும் சொல்லியாகல் வேண்டும். சொல்லாய்வறிஞர் அருளியாரி அவர்களின் 'அயற்சொல் அகரரதி'யில் கூட பல நூற்றுக்கணக்கான புழக்கியல் வடசொற்களும் அயன்மொழிச் சொற்களும் விடுபட்டுள்ளதைக் குறிக்காமல் இருக்க வியலாது; அவற்றுள் மிகப் பலவும் நீளாம்பிகையாரின் நூலுள் தொகுக்கப் பெற்றிருப்பது மகிழத்தக்கதும் பாராட்டத் தக்கதுமாகும்.

அருளியாரின் அகராதியில் விடுபட்டுள்ள சொற்களில் எடுத்துக் காட்டுக்குச் சிலவற்றைக் கீழே தருகிறோம்; விரிவு அஞ்சி பொருள்கள் தரப்பெறவில்லை.

அக்கதாரி, அக்கினிகார்யம், அக்கினிகேது, அக்கினிதாரணம் அக்கினிஸ்தம்பம் அக்கினிமந்தம் அக்கினி நட்சத்திரம் அகர்முஹம் அகாதம் அகாதன் அகாத்தியம் அகி அகிஞ்சனன் அகிதம் அகிதலம் அகிலகாரணம் அகிலரூபன் அகிலலோகம் அகிலாண்டம் அகோசரம் அங்கசங்கம் அங்கசன் அங்கபங்கம் அங்குசம் அங்குலி அங்குலிகம் அஜம் அரங்கதம் அசங்கதம் அசங்கமம் அசங்கை அசங்கோசம் அசத்து அசத்தியம் அசத்துவம் அசந்-நரீப்பம் அசம்பியம் அசமந்தம் அசமந்தன் அகுதி—முதலியன;

(தொடரும்)

நற்றமிழ்போல் நிலைத்தே நிற்கும்!

மழைக் கவிமாமணி மயிலு முத்தெழிலன்

(பெருமை மிகு புலவர், 'மாணவர் மன்ற' நிறுவனர், நற்றமிழ்த் தொண்டர் மயிலை சிவமுத்து அவர்களின் நூற்றாண்டு இது. அவர் நினைவாக இப்பாடல் வெளியிடப் பெறுகிறது. இதை எழுதியவர் அவர் திருமகனார். இவரும் சிறந்த தமிழறிஞர்.)

பொதுவாழ்வைப் பூஞ்சோலை யாக எண்ணிப்
பொழுதெல்லாம் பிறமறந்து, பணியை யாற்றி.
மதுத்தமிழுக் குழைத்திட்ட மாண்புக் குன்றம்!
"மாணவர்மன்ற"த்தினையே வளர்த்த செம்மல்!
எதுவரினும் அஞ்சேனென் றுரைத்திட்ட டன்றே
இந்திஎதிர்ப் புப்போரில் ஈடு பட்டோன்!
'வதுவை' பல தமிழ்முறையில் செய்து வைத்தோன்!
செந்தமிழின் பேராசான் மயிலை முத்தே!

○

சிந்தனையின் மாற்றுருவம் மயிலை முத்து!
சீர்திருத்த நோக்காளர் தமிழர் சொத்து!
சந்ததமும் மாணவர் தம் ஏற்றம் எண்ணிச்
சலியாத அலைபோலே உழைத்த தேனி!
விந்தைமிகு இவ்வுலகை விட்டுச் சென்றும்
விழுமியதம் பணியாலே வாழும் சான்றோன்!
செந்தமிழுக் குழைத்திட்ட மயிலை முத்தின்
சீர்சான்ற நூற்றாண்டிவ் வாண்டே ஆகும்!

○

தன்னலமே இல்லாமல் தமிழ்க்குழைத்தே
தடமின்றி அழிந்திட்ட மெழுகு வர்த்தி!
மன்னுபுகழ் மயிலை சிவ முத்தி னாண்டை
மற்றவர்கள் மறந்தாலும் மீழலை யர்கள்
என்றென்றுந் தாம்மறவார்; அவரின் பாடல்
இயம்பிட்ட குழந்தைகளின் வாய் இனிக்கும்!
நன்றவரின் நெறியினிலே வளரும் மன்றம்!
நற்றமிழ்போல் அவர்பெயரும் நிலைத்தே நிற்கும்!

கல்விக்கு ஒதுக்கீடு குறைவு!

கல்விச் செலவுக்காக நடுவணரசும், மாநில அரசுகளும் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் தொகைகள் ஒதுக்குகின்றன. இப்பொழுதைய நிலையில் தமிழகத்திற்கு நடுவணரசின் ஒதுக்கீடு 1-89 விழுக்காடே. மாநில அரசுகள் நிலையில் கேரளம் 30 விழுக்காடும், மேற்கு வங்காளம் 29 விழுக்காடும் ஒதுக்குகின்றன; தமிழகமோ என்றுமே 24 விழுக்காட்டிற்கும் கீழாகத்தான் தொகை ஒதுக்குகிறது. கல்வித்தரம் உயர வேண்டுமானால் நடுவணரசு 10 விழுக்காடும், மாநில அரசு 30 விழுக்காட்டும் தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்கிறது ஆசிரியர் கழகம்.

பெருஞ்சித்திரனார் திருக்குறள் மெய்ப்பொருள் உரைச் சுருக்கம்!

ஓர் அறிவிப்பு!

வெளிவர விருக்கும் 'பெருஞ்சித்திரனார் திருக்குறள் மெய்ப்பொருளுரை' என்னும் அரிய தமிழியல் உரையுள், இதுவரை வெளிவந்துள்ள நூற்றுக்கணக்கான உரை நூல்களுள் புகுத்திய ஆரியம் முதலாய மதவியல் கருத்துகள் அறவே அடித்து நுறுக்கப் பெறும் என்பதையும், அதனால் திருக்குறள் மாசு மருவற்றுத் தாய ஒளி பெற்றுத் திகழும் என்பதையும் அன்பர்கள் ஒருவாறு அறிவீர்; அதற்கு இவ்விதழில் வந்துள்ள மாதிரி உரைகளே, போதிய சான்றாக அமையும்:

இனி முன்னுள்ள நச்சரைகளை இன்னும் விளங்கிய முறையில் நேரிடையாக மறுத்துரைக்கும் பல புதிய குறளுரைகளுள் ஒரு சோற்று ஒரு பதமாக, அடுத்த தென்மொழி இதழில், அத்தகைய உரைப்பகுதி ஒன்று மாதிரிக்கென வெளியிடப்பெறும் என்பதையும் அன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்:

அன்பர்கள் தவறாது பெற்றுப் படிக்கவும், பிறர்க்குத்தெரிவிக்கவும் வேண்டுகிறோம்:

அடுத்து, வெளிவரவிருக்கும் இவ்வுரைச் சுருக்க நூலும் நாம் நினைத்தபடி மிகச் சுருக்கமாக அமையாது ஓரளவு சிறிது விரிவுரையாகவே அமையும் போல் தெரிகிறது; அதனால், பகுதி பகுதியாகவும் வெளிவரலாம் என்றும் கருதப்பெறுகிறது. நிலை எதுவாயினும் குறிப்பிட்ட கால எல்லையில் ஒரு பகுதியேனும் வரும் என்பது உறுதி. — அமைச்சர்

(அட்டை 3-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

விளங்குவதுமான திருக்குறளுக்குத் தங்களின் மணிவிழாவன்று வெளிவரவிருக்கும் உரைச்சுருக்க நூலுக்காக அடியேனால் விடுக்கப்பெறும் உரூபா 50ஐப்- பெற்றுக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்; தங்களும் தங்களின் சுற்றமும் பண்பைமும் சிறந்து விளங்க வியையும் அன்பன். —ந; சுப்பையா, குரும்பலூர்; 627107.

பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் ஓ! ஓ! தமிழர்களே!

கடந்த 17-2-91-இல் ஈரோட்டில் நடந்த உ.த.மு.க. இரண்டாவது மாநாட்டில் ஆசிரியர் செய்த அரிய சிறப்புச் சொற்பொழிவு நூல்!

வெள்ளைத்தாள் பதிப்பு : 9-00 அச்சுத்தாள் பதிப்பு : 6-50

இஃது ஒரு புதிய வெளியீடு. அஞ்சல் செலவு : 2-00

தென்மொழி, சென்னை-5.

‘வீரவேங்கை’ மகேசன் மறைவு நெஞ்சை உலுக்கியது

தமிழீழப் போராட்டத்தை உலகம் முழுவதும் வாழும் இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும், தமிழகத் தமிழர்களுக்கும் நன்கு தெரியச் செய்த பெருமை, தம்பி பிரபாகரன் தலைமையில் இயங்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கு உண்டென்றால், அதற்குத் தோள் தந்து உறுதுணையாக நின்று, அப்போராட்டச் செய்திகளையும், கருத்துகளையும் உலகறியச் செய்த ஆற்றல் ஈழத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த ‘சுதந்திரன்’ இதழாசிரியர் மறைந்த திரு. கோவை மகேசன் அவர்களுக்கும் உண்டு.

ஏறத்தாழ (1962 முதல் 1983 சூன் வரை) 21 ஆண்டுகள் சுதந்திரன் ஆசிரியராகவும், பின்னர் தமிழகம் வந்து, அதே தமிழீழக் கொள்கைக்காகவும் விடுதலைப் புலிகளின் தடம் மாறாத ஆதரவாளராகவும் தம்மை முழுவதுமாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டு வீரவேங்கை என்னும், இதழாசிரியராக முனை மழுங்கா எழுத்துப் போராளியாக உழைத்தவர் கோவை (கோப்பாய்) மகேசன்.

அவரின் எழுத்தாற்றல் களத்தில் இறங்கிப் போராடும் வீர விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஓர் ஊக்கப் போர் முரசாக ஒலித்து, அவர்களின் உரத்துக்கு உரமேற்றிய தென்றால் மிகையாகாது. அத்தகைய மாவீர எழுத்தாளர் கோவை மகேசன் சென்ற 4-7-92 அன்று சென்னை, அடையாறு, மந்வைவெளி மருத்துவமனையில் கடுமையான நோயிலிருந்து விடுதலை பெறாமலேயே மறைந்து போனார் என்னும் செய்தி நம் நெஞ்சை உலுக்கியது.

மகேசன் நம் அன்பிற்கும் மதிப்பிற்கும் என்றும் உரியவராக இருந்து பெருமை பெற்றவர். அவர் நம் இல்லத்திற்கு 1983க்குப் பின்னர் பலமுறை வந்து தங்கி நம்முடனும், தமிழீழத் தலைவர்கள் பலருடனும், நம் விடுதலைப் போராட்டத் தலைவர்கள் பலருடனும் கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கின்றார்.

சிறந்த அறிஞரும், எழுத்தாளரும், கருத்தாளரும் ஆகிய கோவை மகேசன் அவர்களின் மறைவு நமக்கெல்லாம் பேரிழப்பாகும். அவர் மறைவால் துயருற்று வருந்தும் பிறங்கடையற்ற அவரின் அன்புத் துணைவி விசாலாட்சி மகேசன் அவர்களுக்கும், விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்கும் நண்பர்களுக்கும் ஆழ்ந்த இரங்கலையும் ஆறுதலையும் கூறிக் கொள்கிறோம் — ஆசிரியர்

திருத்திப் படியுங்கள் !

1. சென்ற இதழ், சுவடி : ஓலை : 7-இன் அட்டைப் பால்டி. முதல் வரியில் ‘உயிர் தமிழ்’ என்பதை ‘உயர்தமிழ்’ என்று திருத்திப் படித்துக் கொள்ளவும்.

2. இந்த இதழ் பக்கம் 10-இல் மேலிருந்து கீழ் 16-ஆவது வரியில் உள்ள ‘இறை முதல்’ என்பதை ‘அறமுதல்’ என்றும் 12, 19-ஆம் வரிகளிலுள்ள ‘நூலான்’ என்பதை, ‘நூலன்’ என்றும் திருத்திக் கொள்ளவும்.

பெருஞ்சித்திரனின் திருக்குறள் மெய்ப்பொருள் உரைச் சுருக்கம்.

(நூலின் கண், நூலுக்குப் பொது முன்னுரையும், அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் ஆகிய முப்பால்களுக்கும் தனித்தனிச் சிறப்பு முன்னுரைகளும் சுருக்கமாக வெளிவரும்; இஃது அன்பர்கள் உணர்தல் பொருட்டு, மாதிரிக்காக வெளியிடப்பெறும் உரைப் பகுதிகளை ஆகையால் நூலுள் ஓரும் அதிகார முன்னுரைகள் மட்டும் வெளியிடப் பெறுகின்றன; இங்கு முதலிரண்டு அதிகாரங்களுள் ஐயைந்து குறள்கள் மேனிபத்துக் குறள்களுக்கான (நூலுள் வரும்) உரைகள் மட்டும்— வெளியிடப் பெறுகின்றன.)

1. அறமுதல் உணர்தல்

அதிகார முன்னுரை: செயற்கைக்கும் இயற்கைக்கும் அடிப்படையான மூல அறக்கூறையினைந்து உணர்வொன்றிப் போற்றுதலாகும் இது. அறமுதல்—இயங்கியலின் மூல மெய்ப்பொருள் அஃதாவது மூல உண்மை.

உலக அறவியலும் இயங்கியலும் வாழ்வியலும் வகுத்துச் சொல்லப் புகுந்தவர், முதற்கண், இவ்வுலக உயிர்களும், அவற்றுக் கிருப்பிடமாய் இவ்வுலகமும், அதுவும் பிறவும் இயங்குறும் இப்புடவியும் (பிரபஞ்சமும்), அதுபோற் பலவும் நின்று இயங்குவதற் கடிப்படையாய் நிற்கும் அறமுதலாகிய இறைமைப் பேராற்றலும், அதற்கும் நம் வாழ்வியலுக்கும் உள்ள தொடர்பும், அத்தொடர்பால் விளைதரும் நன்மைகளும் கூறுவான் வேண்டி, அவ்வறமுதலாம் இறைமையுணர்வுத் தேவையை இவ்வதிகாரத்தின் கண் கூறப் புகுந்தார்.

க. அகர முதல் வெழுத்தெல்லா மாதிரி பகவன் முதற்றே உலகு

பெர்ருள்கோள் முறை: (அன்வயம்)

எழுத்தெல்லாம் அகர முதல்; உலகு ஆதி பகவன் முதற்று:

பொழிப்புரை: (மொழியின்) எழுத்துகள் எல்லாம் அகரத்தை ('அ'வை) முதலாக உடையன. (நாம் வாழும்) இவ்வுலகம் (இதன் தோற்றத்திற்கும் விளக்கத்திற்கும் மாற்றத்திற்கும், அடிப்படைப் பொருளாகவும் அறிவாகவும் உணர்வாகவும் நிற்கும்) மூல (இயங்கியல் அறமுதல் கூறுகிய) இறைவனை முதலாக உடையது.

சில விளக்கக் குறிப்புகள்:

• 1. ஆதி பகவன்—மூல அறமுதல் கூறுகிய இறைவன்; ஒளியும் உணர்வுமாகி அறமுதல் கூறும் இயங்கா நிற்கும் இறைமையை

அறிதற்கு எளிதாய் வடிவப்படுத்திப் பால் தழுவி ஆதிபகவன் அஃதாவது மூல இறைவன் என்றார்;

2. இந்நூலைக் கற்கப் புகுவான் எழுத்தையும் மொழியையும் கற்றவனாக இருத்தல் வேண்டும் ஆகையால் அதன்வழி அவனுக்கு அறிந்த உவமை கூறினார்:

3. இதன் வழி, அனைத்து இயற்கை இயங்கியலுக்கும் மூல முதலாகி நிற்கும் ஓர் அறமுதல் பேராற்றல் உண்டென உணர்த்தினார்;

4. பிற உரையாசிரியர்கள் கொண்ட பாடங்களில் இவ்வதிகாரப் பெயர் 'கடவுள் வாழ்த்து' முதலிய வேறு பெயர்களில் உள; கடவுள் எனும் பெயர்க்குறிப்பு இவ்வதிகாரத்து மட்டுமின்றி, நூலாள் வேறு எங்குமே வராமையானும், கடவுள் வேறு, தெய்வம் வேறு, இறைவன் வேறு ஆகலானும், இறைவன் என்று இவ்வதிகாரத்துள் வந்த ஈரிடங்களிலும் கூட மூல அறமுதலையே உணர்த்தியுள்ளார் ஆகலானும், இவ்வதிகாரப் பெயர் 'இறை முதல் உணர்தல்' என மாற்றப் பெற்றது. 'வாழ்த்து' எனும் சொல்லும், பொருளும் பொருத்தமும் இன்மையாலும், அச்சொல்லும் தவிர்க்கப்பெற்றதென்க.

5. விளக்கங்கள் நிறைவுரை நூலாள் காண்க;

உ. கற்றதனாலாய் பயனென்கொல் வாலறிவன் நற்றூள் தொழாஅ ரெனின்.

பொ. கோ. மு: கற்றதனால் ஆய் பயன் என் கொல், வாலறிவன் நல்தாள் தொழாஅர் எனின்;

பொழிப்புரை: (ஒருவர் ஒலியும் ஒளியுமாகிய எழுத்தையும், அதன் வழிக் கருத்தையும், அதன் வழி உணர்வையும், அவற்றின் வழிப் பொருட் புறவெளிப்பாடாகிய உலகையும், படிப்படியாய், ஆசிரியன் வழியும், நூல்கள் வழியும் முயன்று) கற்றுக் கொண்ட அதனால் ஆகிவந்த பயன்தான் என்னவோ, (அவற்றுக் தெல்லாம் மூலமாகி) ஒளியுருவாய் நிற்கும் அறிவுணர்வாய் இறைவனின், நல்ல (படைப்பு) முயற்சிகளைப் போற்றியுணர்ந்து புரந்து கொள்ளாதவராக இருப்பின்,

சில விளக்கக் குறிப்புகள்:

1. வாலறிவன் — ஒளியுருவாய் நிற்கும் அறிவுணர்வாய் இறைவன்; இறைமையை வடிவமும் பாலும் புணர்த்தி இறைவன் என்றார்; நற்றூள் — நல்லதாள் — நல்ல படைப்பு முயற்சிகளை; தொழுதல் — போற்றியுணர்ந்து புரந்து கொள்ளுதல்;

2. கற்ற பயன், அதன் உண்மை உணர்வதும் அதன் வழியாய் அறவாசிரியனின் முயற்சிகளைப் போற்றிக் கொள்வதுமே என்றுணர்த்தினார்; 'கற்ற பின் நிறை அதற்குத்தக' (391) எனக் கூறவதும் அது;

3. 'எழுத்தும் மொழியும் கற்பதன் பயனைப் புலப்படுத்துவதற்கு இதனை அதன் பின் கூறினார்;

ந. மலர்மிசை ஏகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ வார்.

பொ. கோ. மு: இயல்பு

பொழிப்புரை: (ஐம்பொறிகளிடத்து, முன்னரே தேரன்றி நின்ற புலனுணர்வுகள் முற்றிய நிலையில், மலரிடத்துப் பருவத்தால் ஏறிநிற்கும் மணம் போல்,) மன மலரின் கண் மெய்யுணர்வாய்த் தோன்றி நிற்கும் அறமுதல்வனின் பெருமை பொருந்திய நெறிகளைப் பின்பற்றி, உலக நடை மேற்கொண்டார், இந்நிலவுலகத்துப் புகழால் நீண்ட காலத்து வாழ்வார்;

சில விளக்கக் குறிப்புகள்:

1. மலர் என்றது மனத்தை: அடிசேர்தல் — பின்பற்றி நடத்தல்: நீடு வாழ்தல் — நெடும் புகழ் நிலைத்தல்: பிறிதோரிடத்து 'நீள் புகழ்' (234) என்பார்;

2. 'ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும்' (354) எனப் பின்னரும் இக்கருத்தைப் பயன்முறையில் விளக்குவார்;

அற, அறிவானாகிய முயற்சிகளின் பயன் நிலமிசை நீடு வாழ்தல் எனற்கு இதனைப் பின் வைத்தார்;

3: மூல அறமுதலாகிய இறையுணர்வைப் போற்றி, வாழ்க்கையைப் புகழ்ப் பயனாக்கிக் கொள்ளல் வேண்டும் என்னும் நோக்கம் கூறினார்: 'இசைபட வாழ்தல் உயிர்க்கு ஊதியம்' (231) என்பார்;

ச. வேண்டுதல் வேண் டாமை இலானடி சேர்ந்தார்க்கு
யாண்டும் இடும்பை இல.

பொ: கோ: மு: வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி
சேர்ந்தார்க்கு யாண்டும் இடும்பை இல;

பொழிப்புரை: (ஆசையால்) ஒன்றை விரும்புதலும், (அஃ-தினமையால்) ஒன்றை விரும்பாதலும் அற்ற நடுநிலையுணர்வுடைய அறமுதல்வனின், நெறிகளைப் பின்பற்றி இயங்கியவர்க்கு, (இவ்வுலகின் கண் எவ்விடத்தும் எந்நிலையிலும்) மனதி-துயரங்கள் நேர்வன இல்லை;

சில விளக்கக் குறிப்புகள்:

1: இடும்பை — மனத்துயரம்;

2: 'யாதனின் யாதனின்' (741) எனப் பின்னும் இதனை 'உலகியல் முறையின் விளக்கினார்;

3: அற முயற்சிகள் செய்யுழி, புறத்துன்பங்கள் முனத்துயரங்களைத் தோற்றுவிப்பா என்று உறுதி கூறினார்.

4: முன் கூறிய நோக்கத்தின் விளைவு கூறினார்:

டு. இருள்சேர் இருவினையும் சேரா இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

பொ: கோ. மு: இறைவன் பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தவர் மாட்டு இருள்சேர் இருவினையும் சேரா.

பொ - உரை: அறமுதலாகிய இறைவனின் பொருளுடைய புகழுக்குரிய அறச்செயல்களைச் செய்பவர் இடத்து, அறியாமை சேர்ந்த (அறத்திற்கு எதிரான) மற வினை, (நன்மைக்கு எதிரான) தீவினை ஆகிய இரு வினைகளும் (செயலுக்கு உரியனவாக) வந்து சேர்வதில்லை.

1: இருள் சேர் இருவினை என்பதால், இரண்டு வினைகளும் அறியாமையால் நிகழும் வினைகளாகவே இருத்தல் வேண்டும். அவை மறவினையும் தீவினையுமே ஆகும். மறவினை—அறத்திற்கு எதிரானது. தீவினை—நன்மைக்கு எதிரானது. முன்னர் உரை கண்டார் நல்வினையையும் இரண்டு இருள்சேர் வினைகளுள் அடக்கிக் கூறியது பொருந்தாது. நல்வினையும் இருள் சேர்ந்ததாகக் கருதின், நன்று, தீது இன்றாகி, உயிர்களுக்கு இயக்கமே தேவையில்லை என்றாகி விடும்; பயன் கொளுவப் பிறவி பயப்பதால் இருவினையும் இருள்வினை, அஃதாவது அறியாமை சேர்ந்த வினை என்றால் அறிவுக்கும் சிறப்பின்மை சேர்ந்து விடும். சேரவே, அறிவு தேவையில்லை என்றாகி விடும். அறிவு தேவையின்றால் நூலும் தேவையின்றாகி விடும். பிறவி உண்மையின்மைக் கருத்தால் உறுதியிழந்து இக்கருத்துக்குத் துணை நில்லாதாகி விடும் என்க.

2: பொருளுடைய புகழ்: இறைமைக்கு உள்ள புகழே பொருள் செறிந்த புகழாகும்; மற்றைய மாந்தர்க்கு வரும் புகழ், மொழி, இனம், இடம், காலம் கடந்து நின்றால் இயலாதாயை யால் பெருமை குலைதலோ அழிதலோ கொண்டதாகும். எனவே பொருளில்லாப் புகழாகும்.

3: புகழ் புரிதல்: புகழுக்குரிய செயலைச் செய்தல். அது பெரும்பாலும் அறவழிப் பட்டதாகவே இருக்கும். எனவே 'இறைவன் பொருள்சேர் புகழ் புரிபவர்' அறச் செயல்களைச் செய்யும் அறவோராகவே இருத்தல் கூடும். மற்று உலகியலால் வரும் உண்மைப் புகழைப் பிறிதோரிடத்து 'உயர்ந்த புகழ்' (233) என்றார்.

4: அறச் செயல்கள் செய்யுழி பிற இருவினைகள் நிகழ்வதில்லை என்றார்:

(இனி, வான் சிறப்பு அதிகாரத்துள் வரும் ஐந்து குறள் களுக்குரிய உரைகள் மாதிரிக்காகத் தரப்பெறுகின்றன.)

2. வான் சிறப்பு

அதிகார முன்னுரை : அறமுதற் பொருளாகிய இறைமையினது இயக்கத்தின் கீழ் தங்கிய உலகின் கண், உயிர்கள் தோன்றி, மலர்ந்து, வளர்ந்து, வாழ்க்கை செய்வான் வேண்டி, உலகுக்கு முதல் தேவையான உறுபொருள் நீரே ஆகலின், அந்நீர் தருவான்மழையின் பெருமை கூறினார் :

இறைமை ஒளிவழி உலகத்திற்கும் இயக்கத்திற்கும் முதலினையாகச் செயற்பட்டு, உயிர்களின் தோற்றத்திற்கும் நிலைப்பிற்கும், ஒலியாகிய நீர் வழி இரண்டன் நிலையாகச் செயற்படுதலின்று அதன் பின் இது கூறினார்.

வானம், வின் இடவாகு பெயர்களாய் மழையையும் குறிக்கும் என்கு :

கக. வானின் நுலகம் வழங்கி வருதலால்
தானமிழ்தம் என்றுணரற் பாற்று.

பொ. கோ. மு : வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால் தான் அமிழ்தம் என்று உணரல் பால் அது :

பொழிப்புரை : வானம் (ஒரு தாய் போல்) நிலையுற்றிருந்து, தான் பயந்த உலகத்திற்கும், அதன் உள்ளார்ந்த உயிர்களின் தோற்ற நிலைப்பிற்கும், அவ்வப்பொழுது அவை கேட்டலின்றித் தானே மழையூட்டுதல் தந்து உதவி வருவதால், அம்மழை (அனைத்துப் பயிர்களுக்கும் உயிர்களுக்கும்) தாய்ப்பால் (போன்றது) என்றுணர்ந்து கொள்ளும் பான்மையுடையது :

சில விளக்கக் குறிப்புகள் :

1. நின்று நிலையுற்றிருந்து; வழங்குதல் — கேட்டலின்றித் தானே தருதல்; இவ்வுலகில் நிலையுற்றிருந்து வழங்குதல் தன்மையுடையவர் எவ்வயிரினத்தும் தாயே என்கு தொடக்கத்தும் அவளே உயிரைத் தோற்றுவித்தற்கும் பாலூட்டி வளர்த்தற்கும் உரியளாகையாலும், மழையை அமிழ்தம் (தாய்ப்பால்) என்றமையாலும், தோன்ற உவமை தாயென்று தோற்றிற்று :

'அம்' 'அம்' — குழந்தை தாய் முலையிற் பாலருந்தும் ஓர் ஒலிக்குறிப்பு; அம்மம் — தாய் முலை; அம்மு — முலைப்பால்; அமுது — அமுதம் — அமிழ்தம் — முலைப்பால்; அம்மை — முலைப்பால் ஊட்டும் தாய். அம்மா — தாய்; விளி: உலக மொழி அனைத்திலும் தாயைக் குறிக்கும் முலச் சொல் இதுவே என்க. அமிழ்தம் முதலில் தாய்ப்பாலைக் குறித்துப் பின் பிற அருந்து பால்களையும் குறித்தது; மற்று, அமிழ்து அமிர்தம் ஆகாது, அது கற்பனையாகலின் :

'வழங்குதல்' என்னும் சொல்லால் வழங்குபொருள் வாறாகவும், வழங்கப்பெறும் பொருள் மழையாகவும், வழங்கப்பெறுவது

உகைமாகவும் ஆயினு; ஆகவே வானாகிய தாயும், உலகாகிய மகவும், மழையாகிய தாயமிழ்தும் உருவகமாயினு;

2. 'என்றுணரற் பாற்று — என்றது, அறிவால் அறியப் படுதல் மட்டுமன்றி, உணர்வாலும் நன்றி கருதலும் வேண்டி என்பது;

இவ்வுணர்வைச் 'செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு' (101), 'கைம்மாறு வேண்டாக் கடப்பாடு' (211) என்னும் பாக்களானும் உறுதிப்படுத்தினார் என்க;

3. உயிர்கள் உடலொடு தோன்றி மலர்ச்சியுறுவதற்கு முதல் உலக உணவு தாயினது பாலே யானவின், அதுவே உயிர்க்கு மருந்தும் சாவைத் தடுப்பதும் ஆகும்; பறவை யினத்திற்கும் அதுபோல் பிறவற்றிற்கும் தாய்ப்பாலைப் போலும் ஊட்ட நீர் முட்டையிலேயே உள்ள தென்பது;

அமிழ்தம் (உயிரைத் தருவது) என்னும் சொல்லினின்றே வட நூலார், 'அமிர்தம்' (சர்வைத் தடுப்பது) என்னும் சாவா மருந்தைக் கற்பனை செய்து கொண்டார் என்க.

4. உணரற்பாற்று — உணரற் பாலது-பால் + அது — > பால் + து — > பாற்று.

கரு- விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்(து) உண்ணின்று உடற்றும் பசி.

பொ;கோ: மு: விண் இன்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியன் உலகத்து, உள் நின்று உடற்றும் பசி.

பொழிப்புரை: மழை பொழிவின்றிப் பொய்த்துப் போகு-மானால், பெரும் பகுதியும் கடல் நீரால் சூழப்பெற்ற, இவ்வியத் தகு உலகத்தில், வாழ்தலுறும் அனைத்து உயர்நிலைகளையும் உள்ளாக நின்று பசியுணர்வு வருத்திக் கொல்லும்;

சில விளக்கக் குறிப்புகள்:

1. பொய்ப்பின் என்றது நிலையாக வன்றி இடைக்காலத்து இல்லாமை பற்றி; நிலையாக எனின் 'நீங்கின்' என்பது போல் கூறியிருப்பார்;

2. விரிநீர் என்றது, உணவு ஆக்கத்திற்குக் கடல் நீர் நேரிடையாகப் பயன்படாமை பற்றி உயர்வு நவீர்சியாகக் கூறியது;

3. வியனுலகம் விரிந்த, அகன்ற உகைம் என்றும் பொருள் தரும். ஆயினும் பல்வேறு அறிவியல் பொருளியல் கூறுகளைக் கொண்டிருப்பினும், மழையின்றி அப்பெருமைகளால் பயனில்லை என்றற்கு வியப்புப் பொருளே ஏற்ற தென்கு; இதுவும் உயர்வு நவீர்சியாகக் கூறியதே;

4. புறத்தே தெரியாமல் உயிர்களின் உடலுக்கு உள்ளே தோன்றியிருந்து, அது தீர்க்கப்படாமல் நின்று வருத்துவதால் 'உள் நின்று உடற்றும் பசி' என்றார். உயிர்களைப் புறம் நின்று வருத்துவது வறட்சி. நின்று என்றது, மீண்டும் மழை பொழியும் வரை தொடர்ந்து பசி வருத்தும் என்றது.

5. மழை பெய்யாது இடைநின்றால், முந்தைய பெயலால் சேமித்து வைத்த உணவுப் பொருள் தீர்ந்து, உயிர்களைப் பசி வருத்தும் என்றார்.

சு. ஏரின் உழாஅர் உழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால்

பொ. கோ. மு : புயல் என்னும் வாரி விளங்குன்றிக் கால்
ஏரின் உழாஅர் உழவர் :

பொழிப்புரை : (கடலினின்று நீர்த்துளிகளைச் சுமந்து வந்து பொழிவிக்கும்) மழை மேகம் என்னும் கொடை, தான் வழங்கப் பெறும் அளவில் குறைதல் • நேருமிடத்து, (நீரால் உணவுப் பயிரை விளைவிக்க வேண்டி,) உழவர், ஏரைப் பூட்டி (வேளாண்மைக்கென நிலத்தை) உழுதல் செய்ய மாட்டார்.

சில விளக்கக் குறிப்புகள் :

1. புயல்—மழை மேகம். வாரி—வழங்குதல் செய்யப்பெறும் கொடை. கடல் நீராகிய மழை எனினும் பொருந்தும்.

2. வளம் குன்றுதல் : வழங்கப்பெறும் அளவு குறைதல்; இஃது அறவே இல்லாமற் போதலன்று.

3. மழை போதிய அளவில் குறைந்து பெய்யுமானால், அதன் வழி, நிலத்தை உழுது வேளாண்மை செய்யும் உணவுப் பயிர் ஆக்கம் நிகழாது போகும். போகவே உணவுத்தட்டுப்பாடு நேரும்.

4. இதனால், நிலம் தன் மேல் விளைவு இல்லாமல் வறட்சி எய்தும் என்றார்.

5. குன்றியக்கால் என்றது குன்றிக்கால் என்று குறுகி நின்றது.

கள. நெடுங்கடலும் தன்னீர்மை குன்றும் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி—விடின.

பொ. கோ. மு : தடிந்த எழிலி, தான் நல்காது ஆகி விடின,
நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும் :

பொழிப்புரை : கடல் நீர் குறைவுற(க் கதிரவ வெப்பத்தால்) ஆவியாகி மேலெழுந்து (திரட்சியற்றுப் படர்ந்து) நின்ற கரு-மேகம், (மீண்டும் அக் கடற்குறைவு நிறைவுறும்படி மழையாகப் பொழிந்து) நீர் நல்காவிடில், (அகன்று விரிந்து பரந்து ஆழ நிற்கும்) நீடிய கடலும், தன் இயற்கைத் தன்மையில் குறைவு பட்டு விடும் :

சில விளக்கக் குறிப்புகள் :

1: தடிந்த எழிலி என்பது தடிந்தெழிலி எனக் குறிக்கின்றது: கடல் நீரைக் குறைத்து எழுந்த நீர் மேகம் என்பது பொருள்: தடிந்து என்று கொள்வது அவ்வளவு பொருந்துவதன்று:

2. நல்குதல்—(பெற்றதைத் திரும்பத்) தருதல்:

3. நெடுங்கடல்—பார்த்தற்கும், கடத்தற்கும், அளத்தற்கும் அரிய நீடிய கடல்:

4. நீர்மை குன்றுதல்: நீர் அளவிலும் நீர்மையிலும் அஃதாவது தன் இயல்பாந் தன்மையிலும் குறைவு படுதல்: இயல்பாந் தன்மை—தானும், தன்னுள் வாழும் பயிரும் உயிரும் எனியும் மணியும் அளவிற்கு குறைதல்:

5: நில விளைவின்றிக் கடல் விளைவை நம்பினோர்க்கு அதுவும் இல்லாமற் போகும் என்றவாறு.

கக. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு.

பொ: கோ: மு: வானம் வறக்குமேல், ஈண்டு, வானோர்க்கும் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது.

பொழிப்புரை: வானில் (மழைக்குரிய மேகங்கள் சூழாதும் அதனால் மழை பொழியாதும்) வறட்சியான வெறுமை தோன்றுமானால், இவ்வகத்து, (வானுறைவதாகக் கருதப்பெறும்) தெய்வங்கட்கும், (பொதுவானும்) சிறப்பானும், (வேளையும் நாளும் பருவத்தும்) செய்யப்பெறும் பூசனை முதலிய வழிபாடுகள் (ஆக்கமின்மையானும், நம்பிக்கை குறைதலானும்) நிசுத்திப்பெறா:

1: வானம்—இடவாகு பொருளாய் மழையைக் குறிக்குமேனும், வறட்சி தோன்றுவது கூறப் பெற்றதால், இடப் பொருளாய் வானத்தையே குறிக்கும்:

2: வானோர்—வையதிதுள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து சிறப்புற மக்கள் மனங்களில் தெய்வங்களாக நின்று கொண்டாடப் பெறுவோர்: 'வையதிதுள்' (50) எனத் தொடங்கும் திருக்குறளை ஓர்க:

முருகன், சிவன், திருமால் முதலிய தெய்வங்களும் அத்தகையோரே:

3: மழை பொழியாது வானம் வறக்குமேல், நிலமும் வறண்டு, பூ, பழம், நெல், நெய் முதலிய கிடையாமற் போதலானும், நம்பிய தெய்வங்கள் மழையைப் பொழிவியாது, அவற்றின் மேற்கொண்ட நம்பிக்கை தளருமாதலானும், அவற்றைப் பாராட்டியெடுக்கும் பூசனைகளும் விழாக்களும் நிசுத்திப்பெறாவென்றார்:

ஒரு மன்றல் வாழ்த்து!

மா. அரங்கநாதன், க.மு, கல்.மு.

(பொன்முருகு மணியடியான், கோதை)

[தி. பி. 2023, சும்பம் 4 [16-2-92] ஞாயிறு அன்று, செல்வன் ச. உலகவேந்தன் (விசுவநாதன்) செல்வி அ. பூங்குழலி ஆகியோரின் மன்றல் விழாவின்போது பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனார் அவர்கள் தலைமையில் படிக்கப்பட்ட பாக்கள்.]

தலைமைக்கென் தலைவணக்கம்!

தென்பிழந்த 'தென்மொழி'க்கு வலிமையது சேர்க்கத்
'தென்மொழி'யாம் ஏட்டாலே தொண்டுபுரி கின்றீர்!
தென்னிலங்கை இராவணனின் மறுபதிப்பாய் உள்ளீர்!
திசைபத்தும் நும்புகழை விரிவடையச் செய்தீர்!

கன்னலுக்கு நிகராக 'ஐயை'யினைத் தந்தீர்!
கனிப்பேற்றும் நும்முடைய 'கொய்யாத கனி'யே!
இன்பருவி தனிவாட்டும் நும்'பள்ளிப் பறவை!
இருகையால் நான்வணங்கி ஏத்திடுகின் றேனே!

புறங்கண்டிர் பகைகுலைய இந்நாளும் பெரியீர்!
புறம்போலப் புதுநூலும் புதுக்கிடுகின் றீரே!
மறங் கனலும் நெஞ்சத்தீர்! மாத்தமிழில் ஆர்த்தீர்!
மாற்றூர்க்கு நும்பாட்டு மதியழிக்கும் வேட்டு!
அறங்குலைக்கும் ஆரியத்தை அருந்தமிழின் நீக்கி
ஆசகண்ட தூமணியாய் ஆக்கிமகிழ் கின்றீர்;
திறங்கண்டு போற்றுகிறேன், பெருஞ்சீர்த்தி றத்தீர்!
செப்புகிற என் வணக்கம் நெஞ்சார ஏற்பீர்!

(வேறு)

புறப்பாட்டின் வீரத்தை இழுத்து வந்து
பூனைக்கும் வேலைத்தரு கின்ற பாட்டா!
மறப்பாட்டு நிற்பாட்டு! மற்றை யோர்கள்
மணம்நாடும் சாப்பாட்டை, மஞ்சக் கூட்டை,
சிறைப்பூட்டை உடைத்தெழுந்து பறக்கும் புன் நீ!
செந்தமிழர் வாழ்வுக்கு விடியுற் பாட்டே!
குறைப் பாட்டை முடித்தற்கு வந்தாய்! எங்கள்
குலவிளக்கே! பாவலர்கள் தங்கள் கோவே!

சித்திரத்தைத் தீட்டுகின்றார், செல்விக் கின்று!
சிறக்கின்ற மணங்கூட்ட நடக்கும் மன்றல்
புத்தமுத நிலவாகப் பொலிவு கூடப்
பூந்தமிழில் சொற்பூக்கள் பொழிய வந்தாய்;

முத்தமிழ்ப்பா வலரேறே! முகத்தைக் காண்
முன்வந்தேன், இந்நாளில் எங்கட் கெல்லாம்.
"புத்தெழுச்சி ஊட்டுகிற பெரியார் யாரே?
புகல்;" என்றால் நீயன்றிப் பிறரிங் கில்லை!

கண்கவரும் வனப்போவி யங்கள் தீட்டும்
கலைவல்லார், முத்தமிழும் கைகு விக்கும்
பண்புமிகு திறனாளர். அறத்தின் ஆழி!
பசுந்தமிழும் பகுத்தறிவும் மணந்த செம்மல்!
கண்ணீர்த்த தமிழாலே துணைவி ஆகிக்
கனியமுதை நங்கை 'பூங் குழலி' தன்னைப்
பெண்மைக்கே இலக்கணமாய்ப் படைத் தளித்தார்;
பேர்-"அன்ன காழு" -வெனப் பேசுவாரே!

(வேறு)

அன்னகாழு அம்மையாரும் அறத்தின் ஆழி அன்பரும்
அன்பு கொண்டு மனையறத்தை ஆற்றிவெற்றி பெற்றனர்!
அன்பு கொண்டு மனையறத்தை ஆற்றி இன்பு துய்த்ததால்
கண்ணியென்னும் பூங்குழலி கண்மணியும் வந்தனர்!

(வேறு)

அறியாத முகமிரண்டும் அகமார நோக்குங்காலு
வெறிமேவு மலர்போல விழைகாதல் தாங்கொள்ளும்!
நறவிங்குக் கசக்குமா? நற்றமிழும் புளிக்குமா?
அகப்பொருளில் கரைந்தவர்க்கும் அறிமுகங்கள் தேவையா?

(வேறு)

அன்று,

என்மா னாக்கி!

இன்று,

அவள் வாத் திச்சி! அறைவீடு கழகம்!
உவப்புறப் பேசும் ஒண்டமிழ்ப் புதுவைப்
பாவேந்தர் கண்ட 'குடும்ப விளக்கி'ன்
'தங்கம்' போலத் தகதகக் கின்றுள்!

என்றன்

நன்மா னாக்கி நறும் 'பூங் குழலி'
தன்வாழ்வுக்குத் தக்கவர் தேர்ந்தனர்,
இல்லறப் பாடம் இனிது பயிலவே!

அந்நாளில்,

(வேறு)

அவராரோ நானாரோ என்றிருந்தாரி,
அறிமுகமே இல்லாமல் காத வித்தாரி!
தவறாமல் ஒழுக்கத்தைக் கடைப்பிடித்தாரி!
தமிழ்ப் பெண்ணே, பூங்குழலி! கொழுநன் நெஞ்சிற்

பவராகப் படர்ந்திடுக! தமிழர் நாட்டைப்
பற்றியுள் இருளகற்றும் பரிதி போலும்
துவர்வாய்கொள் மழலையினை வேண்டு மட்டும்
தோற்றுவித்துப் பல்லாண்டு வாழ வேண்டும்!

அன்பாலே இல்லத்தை ஆளல் வேண்டும்!
அறநெறியை எந்நாளும் பேணல் வேண்டும்!
வன்பான மொழிநீத்து வருடும் பேச்சால்
மனைமக்கள் அனைவரையும் கவர் தல் வேண்டும்!
மென்பாலாம் பொறையதனை உடுத்துக் கொண்டு
மேவிடுக! நின்கணவன் அன்றி வேறு
பொண்ணார்ந்த தெய்வமில்லை! பகுத்த நிந்து
புகன்றிடுவார் கொள்கையினை உன்னிக் கொடுக்க!

(வேறு)

திருமணத்தைச் செந்தமிழால் செய்திடவே வேண்டும்!
தீயவட மொழிவிலக்கிச் செய்திடவே வேண்டும்!
பெருநலத்தை மணமக்கள் பெற்றுவக்க வேண்டி-
பிழையற்ற நல்வாழ்வைத் தாம் துவக்க வேண்டி-
இருமணங்கள் ஒன்றாகி இணைகின்ற வேளை
இதுமுதலாய் இன்றமிழே தான்மணக்க வேண்டும்!
இருவரென இருந்தாலும் எண்ணமதில் ஒன்றாய்
இணைந்து நலம் துய்த்திடுக மணமக்கள் அன்பால்!

(வேறு)

மங்கலச் செல்வி யான
மணவாட்டி! குழலி மங்காய்!
இங்குனை மருவு தற்கே
இயைந்தனன் 'உலக வேந்தன்'

பொங்கிடு காத லாலே,
பொருந்துக அன்ன வன்றன்
பங்கினில் உறைக; என்றும்
பன்னலம் துய்த்து வாழி!

(வேறு)

சீராரும் பூச்சூட்டும் மணமங்கலம்—நல்ல
செந்தமிழில் பாச்சூட்டும் மணமங்கலம்!
நவ்விசுவ நாதனுக்கு காதலற்கு மங்கலம்!
(நல்லுலக வேந்தனுக்கு ஏந்தலுக்கு மங்கலம்)
நன்னெறியைக் கண்டவற்கு, கொண்டவற்கு மங்கலம்!
வல்லியமாய் வாழ்பவற்கு, வண்டமிழில் ஆழ்பவற்கு,
புல்லியரைக் காய்பவற்கு, பூந்தமிழில் தோய்பவற்கு
(சீராரும் பூச்சூட்டும்.....)

பறவைகள் மாநாடு

நாடக ஆக்கம் : அதியமான்

(பாவலரேறு பெருஞ்சித்திரனாரின் 'பாவியக் கொத்' தில்
4-ஆவது பாவியம்.)

காட்சி—5

கழுகு : சொல். நன்றாகச் சிந்தித்துச் சொல்.

சிட்டு : உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களும் வேறுவேறுக
இருப்பதுபோல், எல்லா மொழிகளும் வேறு வேறு ஒலிகளை
உடையன. இவற்றையெல்லாம் ஒன்றக்கினால் தம் தம்
மொழியை மறந்து கழுகு மொழி ஒலியை ஒலிக்க முடியாமல்
அனைவரும் ஊமையாகி விடுவார்கள். எனவே உங்கள் கூற்றை
மறு ஆய்வு செய்ய வேண்டுகிறேன்.

கழுகு : மன்னன் சொல்லுக்கு மாற்றுச் சொல் இல்லை. மறு
ஆய்வு செய்ய இனி தேவையுமில்லை. என்னுடைய முடிவு
சிந்தித்துச் சொன்ன சொல். மாற்ற முடியாது. நீங்கள் அனை-
வரும் கழுகு மொழியைத்தான் பேச வேண்டும். இது ஒருமைப்
பாட்டுக்கு அடித்தளம்.

சிட்டு : ஒரு பொருளின் ஒரு பக்கம் கேடானாலே அதன்
பயன் அழிந்து போகும். மன்னா! மொழிக்கும் அந்த நிலையுண்டு.
மொழி அழிந்தால் கருத்தழியும்; சொந்தப் பண்பழியும்; உணர்-
வழியும்; ஊக்கமும் அழிந்து உணர்வு மழுங்கிப் போகும். உள்ளம்
அழிந்தபின் உருவும் தானாக அழிந்து ஒழியும்; காக்கை மொழி
அழிந்தால் அதுவும் அழியும். நீங்கள் போடும் எச்சில் துண்டுக்-

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சீராரும் பூங்குழலி மணமங்கலம்—நல்ல
செந்தமிழின் மாண்புணர்ந்த மணமங்கலம்!

சீரதிருத்தும் நல்லவட்கு, செங்கரும்புச் சொல்லவட்குப்
பார்புகழும் பைந்தமிழில் பற்றுமிகக் கொண்டவட்கு—
(சீராரும் பூங்குழலி),

வள்ளுவத்தைக் கற்றவட்குப் பொற்கொடிக்கு மங்கலம்!
வரைகலைஞன் ஈன்றெடுத்த மாண்பினட்கு மங்கலம்!
தெள்ளுதமிழ் ஆர்வலட்கு, தீம்பாடல் நேர்பவட்கு,
கவிஞ்ரீழும் கோதையட்கு, கனிந்தமனம் கொண்டவட்கு—
(சீராரும் பூங்குழலி...)

காக எங்களை உங்களிடம் காட்டிக் கொடுத்து வாழ்கிறது. குயிலின் குரல் மறைய அதனுயிரும் மறையும். சிட்டின் மணிக் குரல் சிதைந்தால், சிட்டு இனம் சீரழிந்துவிடும். பறவைகளைக் கரவாக அழிக்க சூழ்ச்சித் திட்டம் தீட்டி விட்டீர். அரசனாக்கி உங்களை மதித்தோம். எங்களை மானமிழந்து மடிய அரசியல் சூதாடுகிறீர். எம் குரல் வளையை அறுக்காதீர், மன்னா! எல்லாப் பறவைகளின் மொழிச் சிறப்பையும் உணராமல் அரசன் என்ற ஆணவத்தில் அடுக்காத செயலைப் புகுத்த வேண்டாம். போரில்லா இந்த நாட்டில் போரை வரவழைக்காதீர். புன்மைச் செயலிது. எங்களுக்கு ஆண்மையில்லை என்ற நினைப்புப் போலும். எங்களைக் காட்டிக் கொடுக்கும் கயவர்கள் உங்கள் பக்கம் இருப்பதால் அடாச் செயலை ஏற்க ஆட்சியின் அதிகாரத்தைக் காட்டுகிறீர். இதற்கா மாநாடு. கூடுவது குடி நன்மையை ஆய; உங்கள் திட்டம், இந்த நாட்டைக் குட்டிச் சுவராக்கும் சூதே உன்னது. இங்கு இனி கழுதைகள் தான் அடையும். கன்னி மொழிக்கு ஏதும் மென்றால் காக்கைதான் அழியும் முதலில்.

பற-கூட் : ஆமாம் ஆமாம்! (பறக்கின்றன); நாங்கள் எல்லாரும் போகிறோம்.

சிட்டு : எங்கள் சொந்த மொழியை அழித்து விட்டு ஒருமைப்பாட்டைக் காக்க முடியாது. காக்கைக்கும் தன் குஞ்சு பொன் குஞ்சு. அதை விரைவில் அறியும் இந்தக் காக்கை; நாங்கள் வருகிறோம். இனி மாநாடும் வேண்டாம்; உங்கள் தலைமையில் நாங்கள் கூடவும் மாட்டோம்; (பறக்கின்றன)

கழுகு : (கவலையுடனிருக்கிறது)

வெளவால் : (நடுங்கி) அரசே மன்னிக்க வேண்டும்; பறவைகள் எல்லாரும் இப்படிச் செய்வார்களென்று கணவு கூடக் கண்டது கிடையாது.

காக்கை : கவலை ஏன்? நடக்க வேண்டியதை இனிச் சிந்தியுங்கள்.

கழுகு : உங்களை நம்பினேன்; நீங்களும் கை விட்டு விட்டீர்கள்.

காக்கை : நாங்கள் என்ன செய்வோம் மன்னா? உங்களுக்கு மாலைபோட்டு உங்கள் பேச்சையெல்லாம் வரவேற்றேன்; பெரிய-பறவை இனக் கூட்டத்தைத் கூட மதிக்காமல் உங்களை மதித்தேன். எல்லாரும் ஒன்றுச் சேர்ந்து கொண்டு குழப்பி விட்டார்கள். நீங்கள் கிளிக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தது தவறாகப் போய் விட்டது. எதிர்ப்புக்குக் கிளியின் பேச்சு முன்னுரையாக அமைந்து விட்டது.

கழுகு : போ போ. இப்போது என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லுவாய். முதலிலே கிளியை நீ தடுத்திருக்கலாம் அல்லவா?

காக்கை : நீங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போது நாளைப்-

படிக்குறக்கே பேச முடியும்? மேலும் கிளி பேசிய பேச்சில் வாய்மையும் இருந்தது.

கழுகு : சீ! உன் கள்ளறிவைக் காட்டி விட்டாய். கிளி சொன்னதில் கருத்தெங்கே இருந்தது? ஒன்றுமில்லை.

வெளவால் : அதைப் பேசவிடாமல் தடுக்கலாமென்றெண்ணினேன். நீங்கள் என்ன சொல்வீர்களோவென்று ஏமாற்றினேன். சரி சரி, இன்னுங் கொஞ்ச நாள் போகட்டும். பறவைகளில் சிலரைப் பதவி கொடுத்து நம்பக்கம் இழுத்து அவர்களைக் கொண்டே அவர்களை எதிர்க்க விட்டு விடலாம்.

கழுகு : அதுதான் நல்ல வழி. ஒன்று செய்யலாமெனக் கருதுகிறேன் சிட்டுக்குருவிகளிடம் சாதியைப் புகுத்திப் பிரிக்கவேண்டும்.

வெளவால் : எப்படி?

கழுகு : குருவிகளில் சிலவற்றைக் கரிக்குருவி என்றும், சிலவற்றைச் சிட்டுக்குருவி எனவும், ஒருபிரிவை அடைக்கலங்குருவி என்றும், சிலவற்றை முருங்கைக் சிட்டென்றும், சிலவற்றை மலைச்சிட்டெனவும் பிரித்து விடவேண்டும். இவற்றில் உயர்ந்த சாதி சிட்டுக் குருவி என அதை உயர்த்திக் கதை பல கட்டி. வேற்றுமை உணர்வைப் புகுத்தி, ஒன்றுக்கொன்று கீழ்மேல் எண்ணத்தில் இயங்க வைத்து விட்டால் அதுகளுடைய ஒற்றுமை குறையும். நம் பக்கம் ஒரு கூட்டஞ் சேரும்; பிறகு பறவைகளை வெல்லுவது எளிதாகும்.

காக்கை : சரியான சிந்தனை அப்படியே செய்து விடுங்கள்; நானும் வெளவாலும் எதைச் சொன்னாலும் கேட்டு நடக்கிறோம்; என்ன வெளவாலண்ணே?

வெளவால் : கட்டாயம் செய்வோம்; (தலையைச் சொறிகிறது)

கழுகு : என்ன தலையைச் சொறிகிறாயே எதற்காம்?

வெளவால் : ஒன்றுமில்லை பட்டம் தருகிறேன் என்றீர்களே.....

கழுகு : (வெடுக்கென்று) நானே குட்டுப்பட்டுக்குற்றயிராயிருக்கிறேன். காட்டுக்கெல்லாம் அரசனாக இருந்து அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தும், ந். (மெதுவான குரலில்) அன் செருக்கே போய் விட்டதே! உனக்குப் பட்டம் என்ன வாழுது?

காக்கை : ஒரு பெரிய வெறுப்புக் கூட்டத்தை அதிகாரத்தை வைத்து ஒன்றுஞ் செய்ய முடியாது. இப்போதுதான் அது தெரிகிறது:

கழுகு : சீ! உன்னைப் போல அதுகளைக் கூலிக்குப் பிடித்தால் இந்த நிலைதான் ஏற்படும். கூலிக்குத் தரவே மாறடித்தாய்;

காக்கை : என்ன, அப்படிச் சொல்லி விட்டீர்கள்? உங்களிடம் இல்லாத வலிமையை எல்லாம் கூட்டிச் சொன்னேனே, காது கேட்கவில்லையா? மாலை போட்டேன், மறந்து போனீர்களா?

கழுகு : எல்லாம் நடந்தது. வந்தவர்கள் எல்லாரும் உனக்கு வேண்டியவர்கள்தானே. கழுகு மொழியைக் கற்கச் சொல்லலாமல்லவா? சிட்டை நம் பக்கம் இழுத்திருக்கலாமல்லவா?

காக்கை : அவர்கள் வேண்டியவர்கள்தாம். ஆனால் உங்கள் கழுகு மொழி அவர்களுக்கு வேண்டாத மொழியாகப் போய் விட்டதே! தலைக்கடை நாய் போல குரைத்துக் கெடுத்து விட்டது சிட்டு.

கழுகு : சிட்டு என்னைக் கழுத்தறுத்து விட்டதே! (அழுகிறது)

காக்கை : ஐயய்யோ! இதற்குப் போய் அழலாமா? சவலையை விடுங்கள். வெளவாலண்ணே! மரத்தில் மிச்ச மீதி நொண்டி சண்டிகள் இருக்கிறதா பார்.

வெளவால் : நீ ஒன்று. 'சிட்டு நல்ல கரை புரண்டது' அது பேசிய பேச்சைக் கேட்டதும் அத்தனையும் கலகலப்போடு கரை புரண்டு காற்றாய்ப் பறந்தோடி விட்டன. மரத்தில் நொண்டியும் இல்லை, சண்டியும் கிடையாது.

காக்கை : பின் ஏன் நாமும் இருக்க வேண்டும். மன்னா! நானும் போகிறேன். (பறந்து விட்டது)

வெளவால் : எனக்குப் பட்டமும் இல்லை, பதவியுமில்லை; நானும் போகிறேன். (பறந்து கொண்டே காக்கையைப் பார்த்து) இனி கட்சி மாறவேண்டியது தான். (பறந்து போய் விட்டது):

கழுகு : (சோர்வாக) 'இனம் இனத்தோடே வெள்ளாடு தன்னோடே' என்பது போல நீங்களும் போய் விட்டீர்களா? குண்டக்க மண்டக்கமாக இங்கே ஏன் கிடக்க வேண்டும்? போங்கள் நானும் போகிறேன். (பறந்து போய் விட்டது).

(முற்றும்)

அன்பர்கள் கவனிக்க!

பொறுப்பாசிரியர் அவர்களை வந்து காணவும், கண்டு பேசவும் விரும்பும் அன்பர்கள் கட்டாயம் வெள்ளி, காரி ஆகிய நாள்களில் மாலை 5 மணிக்கு மேல், எழுதி இசைவு பெற்றுக் கேட்டுக்கொண்டு வருமாறு வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறோம். — அமைச்சர்

தமிழகத்தின் இளைய தலைமுறையே! நாம் எங்கே செல்கின்றோம்?

தமிழக இளைஞர்களே! மாணவர்களே!
சிந்திப்போம்! செயல்படுவோம்
கரடிப்பட்டி க. கண்ணன். அறி. இ.

முகவுரை :

நாம் பிறந்து வளர்ந்த குடும்பச் சூழ்நிலையைப் பற்றியோ நம்மைச் சுற்றியுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் துயரத்தைப் பற்றியோ இதுவரை யாரேனும் சிந்தித்ததுண்டா? சிந்தித்திருந்தால் அதற்கான காரணத்தை அறிந்துள்ளீர்களா? அவ்வாறு இதுவரை சிந்தித்தவர்களும் சிந்திக்காதவர்களும் இதிலுள்ள கேள்விகளையும் கருத்துகளையும் எண்ணிப்பாருங்கள். உங்கள் வினாக்களுக்கு விடை கிடைத்தால், கருத்துகளில் தெளிவடைந்தால், சிந்தனையைக் கூர்மையாக்குங்கள்! செயலாற்ற வாருங்கள்!!

கல்வி முறையும் குழுகாய வளர்ச்சியும் :

இன்று நாம் பெறுகின்ற கல்வி நம்முடைய வரலாற்றை அறிவியல் முழுமையாக—அஃதாவது இந்நிலவுலகம் தோன்றிய-திலிருந்து புழு, பூச்சி, விலங்கிலிருந்து இன்றைய மாந்தன் தோன்றியது வரை முழுமையாக—அறிந்து கொள்ள முடி-கின்றதா?

மாந்தன் தோன்றியதிலிருந்து, அவன் விலங்குகளை வேட்டையாடி உண்டதிலிருந்து, பின்னர் கணிகளையும் கிழங்குகளையும் தேடி உண்டதிலிருந்து, உழவுத் தொழிலில் நிலை பெற்றதுவரை நாம் முழுமையாக அறிந்துள்ளோமா?

இனக் குழுக்களாகத் தோன்றி நிலவுடைமைக் கால கட்டத்தில் இறுக்கமாகி இன்றுவரை சிதையாமல் இருக்கின்ற சாதிகள் சேர்ந்து செயலாற்றும்போது தோன்றிய மொழிகள், தொழிற் பிரிவினையாகத் தோன்றிய உழவர்கள், தொழிலாளர்கள், வணிகர்கள், அரசர்கள்—இவர்களின் வளர்ச்சியில் தோன்றிய நாடுகள் போன்றவற்றுக்கு வரலாற்று முழுமையான சான்றுகள் இருந்தும்—இவை ஏன் நமக்கு இளமையிலேயே பள்ளியில் கற்பிக்கப்படவில்லை?

இன்று நாம் பெறுகின்ற கல்விமுறை மாந்தனுக்கு இயற்கையாக உள்ள அன்பு, பாசம், இரக்கம் போன்ற மாந்த நேயத் தன்மையை வளர்ப்பதில்லை. மாறாக ஒருவனையொருவன் அடிமை கொள்ளும்—சுரண்டும்—ஏமாற்றும்—முதலாளியச் சிந்தனையை வளர்க்கும் கல்விதான் நமக்கு அளிக்கப்படுகிறது. தங்களைச் சுற்றியுள்ள மக்களின் வாழ்க்கைத் துயரத்தைத் தெரிந்துகொள்ள முடியாத, தந்நல நோக்குள்ள, தனிச் சிந்தனையை வளர்க்காத

விளங்காமல் மனப்பாடம் சீசய்யும் முதலாளியச் சார்பான கல்வியைத்தான் நாம் பெறுகின்றோம்?

தாய்மொழி வழியான தமிழ்மொழி வழிக் கல்வி அளிப்பதின் மூலமே, நமக்கு மொழிப்பற்றும் அம்மொழியைப் பேசுகின்ற மக்களின் இனப்பற்றும், பொதுவான, மாந்த நேயப்பற்றும் உருவாகும். தாய் மொழியில் பாடங்களைப் புரிந்து படிக்கும் போதுதான் தெளிவான அறிவியல் சிந்தனையும், புதிய கருத்துகளையும் பொருள்களையும் ஆக்கும் தனிச் சிந்தனையும் உருவாகும்.

பாடங்களை விளங்காமல் படிக்கும்போது மாணவனுக்கு மனச்சோர்வும், அதனால் படிப்பதில் வெறுப்பும் ஏற்பட்டுத் தனக்கும் தன் குடும்பத்திற்கும் தான் சார்ந்த குழுக்கத்திற்கும் சுமையாக மாறி விடுகின்றன.

தமிழ்நாட்டின் மக்களுடைய வரலாறு நமக்கு முறையாகக் கற்பிக்கப்படாமல், நம் வாழ்க்கைக்குப் பயன்படாத மதவியல் கருத்துகளும் மூடத்தனமான புராண இதிகாசக் குப்பைகளும், அறிவியலுக்கு மாறான கருத்துகளும் புகுத்தப்படுகின்றன.

இன்று தமிழ்நாட்டில் கல்வி ஒரு வணிகமாகி, அதில் பண-முள்ளவன் படிக்காமலேயே பட்டமும் வேலையும் பெற்று விடுகின்றான். சிற்றூர்ப்புற ஏழை மக்கள் அடிப்படைக்கல்வி பெறுவதைக் கூட தடுக்கும் பொருட்டுத் தொடக்கக் கல்வி புறக்கணிக்கப்படுகிறது.

குழகாய ஏற்றத் தாழ்வுகள் :

பள்ளியிலும், கல்லூரியிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் ஒரே சூழ்நிலையில் ஒன்றாகப் பயிலுகின்ற நாம் ஏன் சாதியிலும் மதத்திலும் பிரிக்கப்பட்டுள்ளோம்? இந்த ஏற்றத் தாழ்வுகளால் உண்டான இழிவுகளும், மனக் குமுறல்களும் இன்னும் தொடர வேண்டாமா? எத்தனை இளங் காதலர்கள் சாதியாலும் மதத்தாலும் பொருளியல் ஏற்றத்தாழ்வுகளாலும் பிரிக்கப்பட்டு வாழ முடியாமல் உயிர் விடுகின்றனர். இதனால் தமிழினம் ஒரு தேக்க நிலையில் திருப்பதை மாணவர்கள் சிந்திக்க வேண்டாமா? 'யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்'-என்று உலகப் பொதுமை பற்றி எண்ணிய நம் முன்னோர்களின் சிந்தனையைச் செயலாக்குவதற்கு இக்குழக அமைப்பை மாற்றி முன்னோக்கிச் செலுத்துவதற்கு-நம் பங்கென்னவென்று சிந்திக்க வேண்டாமா?

இக் குழகாயம் உயிர்வாழ்வதற்கு உண்மையாக, கடினமாக உழைப்பவர்கள் எல்லாம் கீழ்ச்சாதி என்றும், உழைக்காமல் மற்றவர்களை ஏமாற்றிக் கொழுத்துத் திரிபவர்கள் எல்லாம் மேல்சாதி என்றும் உள்ள இன்றைய குழக அமைப்பை ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? ஒவ்வொன்றிலும் ஒழுங்கியலையும் எதிர்ப்பிரிக்கின்ற நாம் ஒழுங்கற்ற இக் குழக அமைப்பை செம்மைப்படுத்துவது எப்போது?

கோவில்சனும் பள்ளிவாசல்களும் கிறித்தவ இறைவீடுகளும் மக்களுடைய அறியாமையைப் போக்கி இருக்கின்றனவா? மக்களுடைய வறுமையைப் போக்குவதற்கு ஏதேனும் வழி சொல்லி இருக்கின்றனவா? அவற்றால் சிறிது நேரத்திற்கு மனமாற்றத்தை அல்லது மன அமைதியைத் தரமுடியுமே தவிர நிலையான மன அமைதியைத் தந்திருக்கின்றனவா? பெரியோர்கள் காலந்தோறும் ஒவ்வொரு பகுதியில் அன்றைய குழுகச் சூழ்நிலைக் கேற்ப சில மாற்றுக் கருத்துகளை மக்களுக்காக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவையே பின்னர் ஒவ்வொரு மதமாக வளர்ந்து மக்களைச் சிந்திக்க விடாமல், ஒரு சிலரின் ஒடுக்குமுறைக்கருவியாக, சுரண்டும் வழியாக ஆனபின் இன்றைய சூழ்நிலையில் மக்க்கருத்துகளை ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? மதத்தால் நடக்கும் சண்டைகள் கொலைகள் நாட்டில் தினம் பெருகிக் கொண்டு வருகின்றனவே. இந்தக் கடவுள் சார்பாளர்கள் ஏன் அதற்குத் தீர்வு காணவில்லை?

பொருளியல் சுரண்டல்கள்!

பலருடைய உழைப்பை ஒரு சிலர் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ சுரண்டுவதால், சுரண்டப்பட்டவர்கள் ஏழையாகவும், சுரண்டுவவர்கள் பணக்காரர்களாகவும் இருக்கின்றனரா அல்லது மதக்கொண்டையாளர் உருவாக்கி விட்ட முன் பிறவிப்பயன் நல்ல நேரம் கெட்ட நேரம் போன்ற சாத்திரங்களால் ஏழை பணக்காரர்கள் உருவாகின்றனரா என்பதை உங்கள் பகுத்தறிவால் சிந்தியுங்கள்;

தமிழ்நாடு உழவுத் தொழிலை முதன்மையாகக் கொண்ட நாடு. வேளாண்மைப் பொருள்களை மூலமாக வைத்துச் சிற்றூர்ப்புறங்களில் பல சிறு தொழில்களைத் தொடங்கினால், படித்த இளைஞர்கள் அனைவருக்கும் வேலை வாய்ப்புகளும் கொடுக்கலாம். ஆனால் இன்று மூலப் பொருள்களை நகர்ப்புறத்தில் குவித்துக் கொண்டு ஒரு சிலர் மட்டுமே கொள்ளை அடிப்பதற்காகப் பெரிய தொழிற்சாலைகளைத் தொடங்கிச் சிலர் மட்டுமே வேலை வாய்ப்புப் பெறுகின்றனர். அதிலும் பணக்கார வகுப்பினர் ஆடம்பரமாக வாழ்வதற்குரிய பொருள்களையே அதிகம் உருவாக்கம் செய்கின்றனர்.

தமிழ்நாட்டின் உழவர்களால் கடினமாக உழைத்து உருவாக்கம் செய்யப்படுகின்ற நெல், பருத்தி, கடலை, கரும்பு மற்ற எண்ணெய் வித்துகளும், தொழிலாளர்கள் விளைவிக்கின்ற உயர்ந்த விலையுள்ள மலைப்பகுதிப் பொருள்களான தேயிலை, பெருந்தரகு முதலாளிகளுக்கும் பன்னாட்டு முதலாளிகளுக்கும் சென்று விட்டன. தமிழ்நாட்டின் கனிவளங்களான இரும்பு, நிலக்கரி, மண்ணெய் போன்றவற்றை இந்தியா ஒருமைப்பாடு என்ற பெயரில் அடிமைத் தமிழக அரசின் துணையோடு வட்ட இந்தியத்தரசு முதலாளிகள் கொள்ளை அடிக்கின்றனர். இம்மூலப்

பொருள்களை உருவாக்கம் செய்த தமிழகப் பாட்டாளி மக்கள் வறுமையிலேயே வாடுகின்றனர். இன்று தமிழ்நாடு என்பது வடநாட்டு முதலாளிகளுக்கு மூலப்பொருள்களைக் குறைந்த விலைக்குச் சுரண்டும் இடமாகவும் அவர்கள் உருவாக்கம் செய்கின்ற பொருள்களை அதிக விலைக்கு விற்கும் சந்தையாகவும் மாறி விட்டது.

'பாலையும் தேனையும் ஒன்றாகக் கலந்து ஆற்று வழியே திருப்பி விடுகிறோம்.' என்றும் 'இலவயமாகவே எல்லாவற்றையும் அளிக்கின்றோம்' என்றும் தேர்தல் நேரத்தில் சொல்லித் திரீகின்ற அரசியல் புனைவாளர்களால் (வேடதாரிகளால்) குடி தண்ணீரைக் கூட ஒழுங்காக மக்களுக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை;

இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு இளைஞர்களும் மாணவர்களும் என்ன செய்யப் போகின்றோம்? நெல்மணிகளை விளைவித்தவர்கள் கூழும் கிடைக்காமல் ஏங்குவதையும், ஆடை நெய்ப்பவர்கள் அரையாடையோடு அல்லல்படுவதையும், மாடமாளிகைகளை மற்றவர்களுக்குக் கட்டிக் கொடுத்து விட்டு மண் குடிசைகளுமின்றி நடுங்குவதையும் கொண்ட மக்களுக்கு நாம் காட்டும் வழி என்ன?

பண்பாட்டுச் சீரழிவு :

நம்மைப் பற்றியோ நம்மைச் சுற்றியுள்ள மக்களைப் பற்றியோ சிந்திக்காமல், திரைப்படக் கவர்ச்சிகளில் நாம் மூழ்கிக் கிடக்கின்றோம். ஒருநாள் முழுவதும் கடினமாக வயற்காட்டியலோ அல்லது தொழிற்சாலையிலோ உழைக்கும் நம் மக்கள் பெறுகின்ற கூலி எவ்வளவு? ஆனால் அதே நேரத்தில் திரைப்படத்தில் நடிக்கும் நடிகரும் நடிகையரும் ஒரு படத்திற்குப் பெறுகின்ற இலக்கக்கணக்கான உருபாக்கள் எவ்வளவு என்று எண்ணிப் பார்த்தோமா? இந்த முரண்பாட்டைக் களைவது எப்போது? திரைப்படத்தில் காட்டப்படுகின்ற காட்சிகளும் கருத்துகளும் நம் மக்கள் வாழ்க்கையை உயர்த்தப் பயன்படுகின்றதா?

அகிலை (வயது) வந்த ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இயற்கையாக ஏற்படுகின்ற உயிரியல் உணர்வுகளை காதல் உணர்வுகளை கொச்சைப்படுத்தி, அருவருப்பாக எழுதியும் படங்கள் மூலம் காட்டியும் இன்று எத்தனையோ இதழ்கள் வருகின்றன; நல்ல கருத்துள்ள, சிந்திக்கக் கூடிய படங்கள் சில வந்தாலும், அவை மக்கள் ஆதரவில்லாமல் அதிக நாள் ஓடுவதில்லை. இந்த இதழ்கள் மூலமும் திரைப்படங்கள் மூலமும் ஒரு சிலர் கொழுத்த பணம் சம்பாதிக்கின்றனர் என்பதை இளைஞர்களை உணர்வது எப்போது?

எதிர்காலக் குழுகாயம் எல்லா நிலையிலும் மேன்மேலும் சிறந்து வாழவேண்டுமென்று சிந்தித்த சிந்தனையாளர்கள் அறிவியலாளர்கள்—எல்லாரும் மறக்கடிக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய கருத்துகளும் திசைமாற்றப்பட்டு விட்டன; இன்று போலித்தன-

பாரதி தேசியப் பாவலரா? இல்லை! பார்ப்பனியத்தைக் காத்த பாவலர்!!

—அதியமான்—

சுப்பிரமணிய பாரதி பெரும் பாவலன் (மகாகவி), உலகப் பாவலன், தேசியப் பாவலன் என்ஹெல்லாம் போற்றப்படுகிறார். இவரொரு தேசியப் பாவலரா என்ற வினா எழுப்பி, அதற்கு விடை காண முற்பட்டால், இவர் தேசியப் பாவலரல்லர் என்பது தெளிவாகும்.

ஆங்கிலேயர் ஏறத்தாழ இருநூறு ஆண்டுகள் இந் நாட்டை ஆண்டனர். அவர்கள் இந் நாட்டை ஆளத் தொடங்கும்போது இந்தியா, பாரதம் என்றொரு பெயரை ஏற்றிருக்கவில்லை. ஆங்காங்கே பற்பல அரசர்கள் இருந்தாண்டனர். அக்காலத்திலே தான் ஆங்கிலேயர் வணிகஞ் செய்ய இங்கு வந்தனர், அவ்வாங்கிலேயரைத் தமிழகத்தில் பாஞ்சாலங்குறிச்சி சிற்றரசன், வீரபாண்டியன் கட்டபொம்மன் எதிர்த்தான். நாட்டிற்குள் வரவிடாதபடிக்குப் படை கொண்டு எதிர்த்துத் தாக்கினான். அவனைக் காட்டிக் கொடுத்து ஆங்கிலேயருடன் எட்டப்பன் சேர்ந்து கொண்டு கட்டபொம்மனுக்கு இரண்டகம் செய்தான். இன்றும் எவனும் தன்னினத்தைக் காட்டிக் கொடுப்பவனை எட்டப்பனென்று இழித்துப் பேசுவதை நாம் காதாற்கேட்கிறோம். அஃது ஒரு பொருளுள்ள பழமொழியாக காட்டிக் கொடுப்பவனைச் சுட்டி நிற்கிறது. அந்த எட்டப்பனை இப்பாரதி...

(முன் பக்கத் தொடர்ச்சி)

மாண அரசியல் புனைவாளர்கள் (வேடதாரிகள்), திரைப்படக் கலைஞர்கள், சாதி மத வெறியர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள் ஆகியோர்களை நாம் தலைவர்களாக—வழிகாட்டிகளாகக் கொள்வது நம்மை நாமே அழித்துக் கொள்வதற்கு ஒப்பாகாதா?

முடிவுரை : தமிழ்நாட்டு இளைஞர்களே! மாணவர்களே! இதுவரை கூறப்பெற்ற கேள்விகளையும் கருத்துகளையும் நன்கு சிந்தித்துப் பாருங்கள். இன்று சிந்தனைகள் உலகம் தழுவியவாக இருந்தாலும், அந்த உலகியலை நோக்கிச் செல்வதற்கு நாம் முதலில் தமிழ்நாட்டு அளவிலேதான் செயல்பட முடியும். நம்முடையை கல்வி முறையைப் பற்றியும், குமுகாய ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பற்றியும் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகளைப் பற்றியும் பொருளியல் ஏற்றத் தாழ்வுகளைப் பற்றியும் சுரண்டலைப் பற்றியும் மீண்டும் மீண்டும் சிந்தியுங்கள்; உங்கள் அறிவுக் கண்ணை திறவுங்கள்; உங்கள் கண்முன்னே தெரியும் மக்களின் அவல வாழ்க்கையைக் கூர்ந்து நோக்குங்கள்; இதற்கெல்லாம் நிலையான தீர்வு காண நீங்கள் செல்ல வேண்டிய திசையைச் சரியாகத் தீர்மானியுங்கள். தமிழியல் சிந்தனையை முதற்படிக்கட்டாக வைத்து உலகியல் முகட்டுக்கு ஏறிச்செல்ல முயற்சி செய்யுங்கள்.

“பழந்தமிழ் நாட்டின் கண்ணே
ஆரிய! நீ யிந்நாளில்
அரசு வீற்றிருக்கின்றாயால்
நேரிலப் போதே யெய்தி
வழிபட நினைக்கிலாயோ?”

எனப் புகழ்ந்து பாடுகிறார். அந்த இரண்டகளை வழிபட எண்ணுகிறார். தந்நலங்கருதி எட்டப்பனைப் போற்ற (துதிக்க) எண்ணுகிறாரேயன்றி, நாட்டின் உரிமை மீட்புக்காக அன்று. இந்த எட்டப்பனைப் பலவாராகப் புகழ்ந்த பாரதி நாட்டின் உரிமைக்காகப் போரிட்ட கட்ட பொம்மையோ அன்றி, மருது பாண்டியர்களையோ, இல்லை புலித்தேவனைப் பற்றியோ ஒரு சொல் கூட கூறவில்லை; பாராட்டவும் இல்லை. எட்டப்பனைப் புகழும் பாரதி அக்காலத்தில் உரிமைப் போரில் ஈடுபட்ட எந்த அரசனையும் பாடவில்லை. எனவே இவரை தேசியப் பாவலன் எனக் கூற எவ்வகைத் தகுதியும் அவரிடம் இல்லை.

இப் பாவலன் ஓர் இரண்டகப்பாவலன். இவர் பார்ப்பன இனத்தில் பிறந்துள்ளார். எனவே இவரை அவர்கள் தூக்கி வைக்கிறார்கள். பார்ப்பனர் தூக்கிக் கொடுக்க தமிழ்ப்புலவர்கள் பாரதியை தோளில் வைத்துக் கொண்டு பாடி ஆடுகிறார்கள். தமிழ்ப்புலவர் பனர் என்கு பேசினாலும் பாரதியின் பாடலை எடுத்துக் காட்டாமல் பேசுவதில்லை. என்னமோ பெரிய ஈகத்தை (தியாகத்தை) நாட்டுக்காக ஈந்ததாய்ப் பாராட்டி உலகம் புகழ வைக்கிறார்கள். வ.உ. சிதம்பரனார் உரிமைக்குப் பேராடியதற்காகச் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுச் செக்கிழுத்தார். பாரதி புதுவைக்கு ஓடி ஒளிந்து பதுங்கிக் கொண்டார். இந்த ஈகையாளி இவரைத்தான் நாள் தவறாமல் நிமையங்கள் தோறும் வாடுலையில் பாரதியார் பாடலையோ அல்லது அவரியற்றிய துணுக்குகளையோ ஒலிபரப்பாமலிருப்பதில்லை. ஏனென்றால் அவர்களுடைய பார்ப்பான் வயிற்றுப்பிள்ளை. ஆட்சியும் அவர்களுடையது. எனவே பாரதியை மேன்மேலும் உயர்த்திக் காட்டி, வருங்காலத்திலும் அப்பார்ப்பனப் பாரதி மறந்து போகாமலிருக்க இப்படிச் செய்கிறார்கள். அதற்குப் பல தமிழின முண்டங்கள் துணையாக இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பாவலனை விட பாவேந்தர், நாமக்கல் பாவலர் போன்றவர்கள் மிகச் சிறந்த நாட்டுப் பற்றுடையவர்கள். அவர்களுடைய பாடலையோ அறிவுக் கருத்துகளையோ எந்தத் தமிழ்ப்புலவனும் எடுத்தியம்புவது கிடையாது. பார்ப்பனப் பாரதியைப் புகழ்ந்தால் வயிறு கழுவலாம் என்ற எண்ணத்தில், சிந்திக்கும் திறனற்றுக் கூத்தடிக்கிறார்கள். பணத்திற்காகப் பொருள் தெரியாமல் கூத்தாடும் தெருக் கூத்துக்காரனைப் போன்று, தமிழ்ப்புலவர்களும் ஆட்டம் போடுகிறார்கள் ஆங்கிலேயனை இழித்துப் பழித்து அக்காலத்தில் பேசுவந்த இந்தியர்களுக்கு எதிராக இக்கற்பனை தேசியப் பாவலன் வெள்ளையரசன் வேல் மன்னனை வரவேற்கிறார், எப்படி?

“வருக செல்வ! வாழ்க மன் நீயே
 பொற்சிறு தீவகப் புரவலன் பயந்த
 நற்றவப் புதல்வ! நல்வரவுனதே
 ஆயிரம் வருடம். அன்பிலா அந்நியர்
 (அப்போதைப மகமதியரைக் குறிப்பிடுகிறார்)
 ஆட்சியின் விளைந்த அல்லல்கள் எண்ணில
 மறறுன் நாட்டினோர் வந்ததன் பின்னர்
 அகத்தினில் சில புண் ஆறுதல் எய்தின
 பாரததேவி பழமை போல் திருவருள்
 பொழிதர லுற்ற னள்.....”

உண்மையாக பாரதி நாட்டின் உரிமை மீட்பை விரும்பி இருந்தால் வெள்ளையரசன் வேல்குக்கு வரவேற்புப் பா எழுதி இருக்கமாட்டார். மேலும் அப்பாடலில் அக்காலத்தில் இந்த நாட்டை ஆங்காங்கே ஆண்ட முகமதியர்களை அந்நியர் என்கிறார். அப்படியானால் ஆங்கிலேயன் இந்தியனா? பார்ப்பனர்கள் வெறுக்கும் முகமதியர் அவர்களுக்கு அந்நியர் தாம். இவர்களைத் தவிர வேறு எந்நாட்டினரும் ஆளலாம் எனக் கூறுகிறார்; மற்றும் உள்-நாட்டினர் (வெள்ளையர்) வந்தபின் அகப்புண் ஆறுதல் எய்தின என்று கூறும் பாரதி எப்படித் தேசியப் பாவலனாவான்? அதுமட்டுமன்று. பாரததேவி வெள்ளையர் வந்தபின் பழமைபோல் திருவருள் பொழிதரலுற்றனள் என பாரத நாடே பொலிவுற்றது எனப்பாடும் இரண்டகப் பாவலன் தேசியப் பாவலனா? ‘பார்ப்பனத்தி ஆடினால் பரத நாட்டியம், சூத்திரத்தி ஆடினால் சதுராட்டம்’ எனப்பார்ப்பனர் கூறுவர் என்பார் தந்தை பெரியார். அதுபோன்று பார்ப்பான் எப்படிப் பாடினாலும் அது தேசியம். மற்றவர் பாடினால் அது வெற்றுப் பாடல்கள். ஆங்கிலேயர் இருநூறு ஆண்டுகள் இந்த நாட்டை ஆளுவதற்குக் கரணியமே பார்ப்பனர்தாம். ஆங்கிலேயர்களிடம் பதவிபெற அவர்களை வரவேற்றுப் பாராட்டி ஆளவைத்தனர்.

பாரதி பார்ப்பனரைக் காத்தப் பாவலன் :-

பார்ப்பன இனத்தில் பிறந்த பார்ப்பனன் எவனும் அவ்-வினம் உயர்வு பெறக் கவனமாக இருப்பான். தமிழின வீழ்ச்சிக்குத் தமிழர்களே ஆளாவது போன்று, பார்ப்பனர் பார்ப்பனரை வீழ்த்த மாட்டார். தமிழன்தான் தமிழனைத் தாழ்த்துகிறான் என்பதைப் பாவலரேறு அவர்கள் ஒரு பாடலில் கூறுகிறார்:

“தமிழனைப் பிறர் யாரும்
 தாழ்த்தவில்லை—அவன்
 தம்பியே தாழ்த்துகின்றான்!—இந்தத்
 தமிழனைப் பிறர் யாரும்
 வீழ்த்தவில்லை—அவன்
 தமையனே வீழ்த்துகின்றான்!

எவ்வளவு பெரிய வரலாற்று உண்மையை இப்பாடல் குறிக்கிறது. குறைந்த விழுக்காடு உள்ள பார்ப்பனர் ஒரு பேரினத் தமிழர்களை ஆளுகிறார்கள் என்றால், அது தமிழர்களின் துணை அவர்களுக்கு முழுவதுமாகக் கிடைக்கிறது என்று தானே பொருளாகிறது. இனி, நஞ்சைப் பொதிந்து ஊட்டிப் பாரதி பாடல்களை எழுதியுள்ளார். தமிழ்மொழிக்கு வாழ்த்துக் கூறப் பாப்பல பாடினாலும் தன்னினத்தை உயர்த்த மறந்ததில்லை. பாரதி பாடுகிறார்:

“தேனார் மொழிக்கிள்ளாய்! தேவியெனக் கானந்த
மாண்பொன் னாட்டை அறிவிப்பாய்!—வானாடு
பேரிமய வெற்புமுதல் பெண்குமரி ஈராகும்
ஆரியநா டென்றே அறி”

பாரதி தேவியிடம் இந்தநாடு யாருடைய நாடு என அறிவிக்கப் பாரதி ஒரு பாட்டில் கேட்கிறார்: எப்படி?

“மாண்பு பொன்னாட்டை அறிவிப்பாய்” என்று அந்தப் பாரதி கேட்க பாரதிதேவி சொல்லுகிறாள், எப்படி?

“வானாடு பேரிமய வெற்புமுதல் பெண்குமரி ஈராகும்—ஆரிய நாடென்றே அறி” —என்று அழுத்தமாகக் கூறுகிறார் பாரதி.

வரலாற்றை ஆய்ந்த மேனாட்டினரும், இந்நாட்டறிஞர்களும் இந்தியா முழுவதும் திராவிடர்கள் ஆண்டனர் எனவும், பின் தென்னாடு நோக்கி ஆரியர்களால் விரட்டப்பட்டனர் என்றும், அவர்கள்தாம் தமிழர்கள் எனவும் கூறிவிட்டனர்; அதனை எவரும் மறுக்க இயலாதபடி வரலாற்றுச் சான்றுகளையும் காட்டியிருக்கின்றனர். அவற்றையெல்லாம் பொய்யாக்கிப் பாரதியார் நாடற்ற அவர் இனப் பார்ப்பனருக்கு இந்த நாட்டைக் காட்டுகிறார்; புளுகித் தள்ளுகிறார். வரலாற்றைப் புதைத்து, வட இமயம் முதல் கன்னியாகுமரி வரை ஆரிய நாடென்றறி என்று எவ்வளவு துணிச்சலோடு பாடலை எழுதிப் பதிவு செய்திருக்கிறார்; இவரைத்தான் தமிழர்கள் ‘பெரும் பாவவர்’ என்று பெருமையடித்துக் கொள்கிறார்கள்; இவர் தமிழர்களுக்கு வாழி பாடி விட்டார். தமிழனுக்கு வரலாற்றில் கூட நாடு கிடையாது; அத்தனைத் தமிழர்களும் ஏதிலிகள் எனக் கூறி விட்டார். இதை இன்னும் தமிழர்கள் உணரவில்லையே! தமிழர்களே வரலாற்று அடிப்படையில் இதனை ஏற்றுக் கொள்ள முடியுமா? இந்த உலகப் பாவலனுக்கு வரலாறு தெரியாமல் போனதா? இல்லை, தமிழன் உறங்கி உணர்ச்சியற்றுக் கிடக்கிறான். அவனைப் பற்றி என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்ற துணிவு; பார்ப்பான் சொல்லும் பொய்யை ஏன் என்று கேட்க தமிழனுக்குத் துணிவில்லை என்பதைப் பாரதி அறிந்தே இப்படித் தமிழ் நாட்டையும் ‘ஆரியருடையது’ என்று கூறுகிறார்; அடுத்து ஒன்று:

“ஆரிய பூமியில்
நாரியரும் நர
சூரியரும் சொலும்
வீரிய வாசகம்” (வந்தே மாதரம்)

பண் இசைப்பவரும், சூரியர்களும் கூறுகின்ற சொல் வந்தே மாதரம். இந்த வந்தே மாதரத்தைக் கூறும் நாடு ஆரியநாடு. அச்சொல்லைத் தமிழ்நாட்டில் கூறினாலும் அது ஆரிய நாடென்பதற்குச் சான்று எனக் கூறுகிறார். தமிழ்நாட்டில் குதித்துக் குதித்து வந்தேமாதரம் எனக் கத்துகிறார்களே! அதனால் தமிழ்நாடும் ஆரியர்க்குரிய நாடாகும் என்பதைப் பாரதி தமிழர்களுக்கு உணர்த்துகிறார். அதுமட்டுமன்று பாரதி பாடுகிறார்:-

“.....எக்கூலும்
உன்னத ஆரிய நாடெங்கள் நாடே!
ஓதுவம் இஃதை, எமக்கிலை ஈடே!

எந்தக் காலத்திலேயும் இந்நாட்டை (இமயம் முதல் குமரி வரை) ஆரிய 'நாடெங்கள் நாடே' என்று பாடுவோம் என அடித்துக் கூறுகிறார். எந்தப் புலவனும் அல்லது அறிஞனும் ஆரியருக்கு நாடு இந்தியா எனக் கூறியது கிடையாது. இமயம் முதல் குமரி வரை ஒரே நாடு என ஒருமை பேசும் தமிழர்களே! பாரதியார் உங்களுக்கு நாடே இல்லையென்று கூறி விட்டார்! “குமரி அனந்தா! நீ இருக்கும் குமரிநாடு உன் தந்தை பிறந்த நாடு இல்லை” என்பதைப் பாரதி கூறுகிறார். நீ இங்கு ஏதிலியாக (அகதியாக) வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாய். குமரி அனந்தன் தான் பாரதியாரை அளவிற்கும் மிகுதியாகப் பேசித் திரியும் கூத்தாடி. நாடற்ற அந்த ஆளை ஆரியப் பார்ப்பனர் அடித்து விரட்டப் போகிறார்கள். சிங்களவர்களால் ஏதிலிகளாக்கப்பட்ட தமிழர் கூட்டம் தமிழ் நாட்டிற்கு ஏதிலிகளாக வந்தனர். கன்னடத்தில் உள்ள தமிழர்கள் அவர்களால் விரட்டப்பட்டபோது தமிழகம் வந்தனர். தமிழ்நாடே ஆரியநாடு எனக் கூறி ஆரியர் விரட்டும் போது குமரி அனந்தன் தமிழீழம் போக முடியுமா? இப்போது தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள கொடுமைகளை அவர் சிந்திக்காவிட்டால் தமிழகம் விட்டுப் பார்ப்பனர்களால் அவர் விரட்டப் படுவது உறுதி.

பாரதியைத் தோளில் தூக்கிச் சுமக்கும் தமிழ்ப் புலவர்களே இதையும் படியுங்கள். பாரதியின் எட்டாவது பாடலாக பாருத மாதா என்ற தலைப்பில் அப்பாடல் உள்ளது:

“முன்னை இலங்கை அரக்கர் அழிய
முடித்த வில் யாருடை வில்?—எங்கள்
அன்னை பயங்கரி பாரததேவியின்
ஆரிய ராணியின் வில்”

(தொடரும்)

அன்புள்ள பாவலரேறு ஐயா! தங்கள் தமிழர் இனத் தொண்டினையும், தமிழர் மீண்டும் எழுச்சிபெற வேண்டுமெனத் தாங்கள் உழைக்கும் உழைப்பின் முனைப்பினையும் உணரும் பொழுது நெஞ்சம் நிறைகின்றது. தங்களை எம்முடைய தமிழ் தந்த வள்ளுவப் பெருந்தகையாய், தொல்காப்பியராய் இன்றைய சீரழிந்த தமிழ்மண்ணில் கண்டுகொண்டு இருக்கிறோம். உங்கள் எழுத்துகளை படிக்க முடிந்த எங்களுக்கு, உங்கள் பெருமைகளைச் சிந்தை குளிர்ச் செவிவழிக் கேட்ட எங்களுக்குத், தங்களை நேர்முடி மாகக் கண்டுபேச அனுமதிக்கும்படி தாழ்மையுடன் வேண்டுகிறேன். அன்பு—வே.பாண்டியராசன், மேடவாக்கம், சென்னை-302

Q: 1503: அன்பாரீந்த ஆசிரியருக்கு, என் பணிவான வணக்கம்; தங்களின் தென்மொழி, மற்றும் தமிழ்நிலம் ஆகிய அறிவாரீந்த கருத்துகள் கொண்ட இதழ்களைப் படிப்பவரில் நானும் ஒருவன்; அதிலும் வெங்கலூர் குண அவர்கள் எழுதி வரும் கட்டுரையைப் படிக்கும்போது நாம் (தமிழர்) எவ்வாறெல்லாம் மற்ற மொழிக்காரரால், வந்தேறிகளால் ஏமாற்றப்பட்டும், ஏமாறிக் கொண்டும் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவாக அறிந்து கொண்டேன்; இல்லை தெரிந்துகொண்டேன்; அதிலும் குறிப்பாகத் தெலுங்கரால் நமது சொத்து எவ்வாறு களவாடப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிந்தவுடன் என் அரத்தம் கொடுத்தது; ஆனால் என்ன பயன்? 'இந்தி'யா என்ற நாட்டில் அடிமைப்பட்டுள்ளது நம் தமிழ்நிலம்; இல்லையெனில் இங்கு தமிழருக்கு மட்டுமே இடம், (மற்றவர்கள் வெளியேறுங்கள் என்று போர் முரசு தட்டலாம் அல்லவா?) இத் தெலுங்கரின் தமிழ்நிலம் வன்கவர்வு (ஆக்கிரமிப்பு) இப்போது தொடங்கவில்லை; அது 14-ஆம் நூற்றாண்டில்— எப்போது பாண்டிய அரசு உடன்பிறப்புச் சண்டையால் வீழ்ந்ததோ அப்போதே தொடங்கிவிட்டது. அதற்கு முன் பாரீப்பனரிடம் நாம் அடிமையாக இருக்க நேர்ந்தது. நாயக்க மன்னர்களின் படையெடுப்பினால், அப்போது தமிழர் நாம் மூவேந்தரை இழந்து ஆதரவற்றவர்களாக இருந்து விட்டபடியால்தானே, இன்று தெலுங்கரும், கன்னடரும் நம் தமிழ்நிலத்தைக் கவர்ந்து கொண்டனர்; அந்நேரம் மூவேந்தரில் எவரேனும் ஒரு கரிகாலன் அல்லது நெடுஞ்செழியன் அல்லது செங்குட்டுவன் உயிருடன் மறுபிறவி எடுத்திருந்தால் இந்நிலை ஏற்பட்டிருக்குமா? தமிழரின் தலையெழுத்தே பிறரிடம் அடிமையாக இருப்பதுதானே? அதனால்—தானே இன்று தமிழகத்தில் உள்ள 'விளாத்திகுளம்' என்ற தொகுதியில் ஒரு தமிழர் வெற்றிபெற முடியாத நிலை உள்ளது;

தமிழரின் தன்மான உணர்ச்சி மூவேந்தர் காலத்தோடு சென்று விட்டது. இப்போது இவர்கள் 'மறத்தமிழர்' அல்லர், 'மரத்தமிழர்' ஆவர். இந்நிலை மாறவேண்டுமெனில், தனித் தமிழகம் பெறுவதுதான் சிறந்த தீர்வாகும்; அந்நிலை ஏற்பட்டால் முதலில் பிறமொழிக்காரரை இத் தமிழ்நிலத்தை விட்டு விரட்டுவது தான் நம் தலையாய பணியாக இருக்கவேண்டும்; 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று பாடிய பாவலரின் கனவு நிறைவேறவேண்டும். இந்நிலை ஏற்பட வேண்டுமெனில் தமிழர் தமிழ் உணர்வு கொள்ளவேண்டும். இதற்குத் தென்மொழி வேண்டிய யாவும் செய்யுமாறு பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

—ப. கரிகாலன், சென்னை-33

Q: 1504: அன்புடையீர், 'நவோதயா பள்ளி' வேத ஆசிரியர்—எதிர்ப்புக் கூட்டத்தில் நீங்கள் பேசிய போது உ. வே. சாமிநாதைய்யரை, தமிழ்த்தாத்தா என்று போற்றுமாறு வகுக்கு என்ன அருஞ்செயல் (சாதனை) செய்து விட்டார் என்று வருந்தினீர்கள். பாரதியார் என்னும் ஐயருக்கு 'தாசர்' என்று

பாரதிதாசனார் போட்டுக் கொண்டதை நினைத்து வருந்துபவர்களும் இருக்கிறார்கள்: இதே முறையில் நோபல் பரிசு வாங்கிய தமிழர்களும் ஐயராகவே இருக்கிறார்களே என்றும், இந்தியாவின் மிக உயர்ந்த பதவிகளைப் பெற்றவர்களும், (ராஜாஜி, வெங்கட்-ராமன்) ஐயராகவே இருக்கிறார்களே என்றும் கூட வருந்தலாம்; ஏன், விளையாட்டிலும் கூட, உலகப்புகழ் பெற்ற தமிழர்கள் 'டென்னிஸ் கிருஷ்ணனும்' 'செஸ்' ஆனந்துமாகவே இருக்கிறார்களே என்றும் வருந்தலாம். தெரு விளக்கடியில் படித்து இந்தியாவின் முதல் தலைமை இந்திய நடுவர் ஆனதும் தமிழகப் பார்ப்பனரே என்றும் வருந்தலாம்; ஆனால் இதற்காகப் பார்ப்பனரைத் தாக்குவதுதான் நம்மவரின் இரங்கத்தக்க நிலையைக் காட்டுகிறது; வெள்ளையர் நம்மைக் கட்டி ஆண்டனர் என்றால், வெள்ளையரை யார் தாக்குவது? அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார் என்று திருவள்ளுவரே கூறியிருப்பது போல், (பொது இடங்களில் மலஜலம் கழிக்கக் கூடாது என்று கூடத் தெரியாத) தமிழர்களுக்கு அறிவூட்ட அல்லவா முயற்சி செய்ய வேண்டும்! ம: வே; ராமசாமியைப் போல்-பார்ப்பனர்களைத் தாக்குவதால், தமிழர்களுக்கு அறிவு வந்துவிடுமா? ரஜினிகாந்த் படத்துக்கு—பால் அபிஷேகம் செய்து வழிந்தோடி வரும் பாலை அல்லவா தமிழர்கள் வாங்கிக் குடிக்கிறார்கள்? —வைரவன் சென்னை—14

○ : 1505 : பைந்தமிழுணர்வை ஊட்டி வரும் பாவலரேறு அவர்கட்கு வணக்கம்: தங்களின் அறுபானாண்டு நிறைவு வர விருப்பதை எண்ணி இறும்பூ தெய்தி, நெஞ்ச மகிழ்ச்சியை இதன் வழி தெரிவிக்கின்றேன்; எந்தை மயிலை சிவமுத்தின் தமிழ்த் தொண்டு தாங்கள் அறிந்ததே? அவர்தம் நூற்றாண்டைக் குறித்துத் தமிழகம் எண்ணிப் பார்க்காமல்கு வருந்துகின்றேன்; தொண்டால் தம் குடும்பத்தைக் காக்காமல் தவிக்க விட்டுச் சென்ற தந்நலமற்ற தமிழ்த் தொண்டரைத் தமிழகம் நினைவிற்-கொள்ள இத்துடனுள்ள பாடலைத் தங்கள் வெளியீட்டில் வெளியிடுவதன் மூலம் அப்பெரியவரைச் சிறப்பிக்க வேண்டுகின்றேன்; தணியாத தமிழுணர்வு கொண்ட தமிழன்பர்கள் படிக்கும் ஏடு 'தென் மொழி' என்பதால், இவ்வேட்டில் அவரைக் குறித்து வெளிவருவது சாலச் சிறப்புடையது என எண்ணுகின்றேன். அருள் மிக் கூர்ந்து ஆவன புரிய விழைவு; அன்பன்.

—மயிலை சிவ. சண்முகசுந்தரம் க.மு., கல்.இ. சென்னை—33

○ : 1506 : அன்புமிக்க ஐயா, வணக்கம் இதழ்கள் வராமல் மனம் துன்பப்படுகிறது. எனக்கு உடல் நிலை சரியில்லாமல் மருத்துவம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். இதழ் படிப்பவர்கள் இதழ்கள் ஏன் வரவில்லை எனக் கேட்டு வருகிறார்கள்; விரைவில் அனுப்பும்படி வேண்டிக் கொள்கிறேன்:

கழகச் செய்திகளை அறிய இதழ்கள், வராமையால் அறிந்தி கொள்ள முடியவில்லை; 'தென் மொழி' படிக்கா விட்டாலே மனம் சரியாக இல்லை. அதைப் படித்தால் உடலுக்கும் தெம்பு ஏற்படும். எனவே அருள் கூர்ந்து விரைவில் அனுப்பும்படி வேண்டுகிறேன்; அன்புள்ள. —அதியமான்: தாழையூற்று.

○ : 1507 : பேரன்பு சான்ற பெருந்தகையீர், சால வணக்கம்! தமிழர் தம் நுண்மாண் நுழைபுலத்தை ஒருங்கே விளக்க வல்லீதும், வாழ்வியல் நூலாகச் சிறந்து விளங்குவதும், ஆரியப் பார்ப்பனரின் கேடுகழ் வினை முனைப்பிற்கெதிராய் (தொடர்ச்சி உள்ளே 7-ஆம் பக்கம்)

தென்மொழி மின் அச்சகம், சென்னை 600 005; (தமிழகம்)